

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସଡ଼କ ଯୋଜନାର ଅବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ

ବାଲିଗୁଡ଼ା, (ନିପ୍ର) : ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣର ଅଭାବରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟବାଡ଼ି ଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିବା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସଡ଼କଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ରାସ୍ତାସାରା ଖାଲଖମାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ବୃକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦେଇ ଗ୍ରାମବାଡ଼ି ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ମହକୁମା ଯାଏ ଏହି ରାସ୍ତା ରହିଛି । ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପଞ୍ଚାୟତର ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଗମନାଗମନ ପାଇଁ ଏହି ରାସ୍ତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାନ୍ତି ।

ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି । ରାସ୍ତା ଖରାପ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ସମୟରେ କାହାରି ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ସଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସୁଲାନୁ ବି ପହଞ୍ଚି ପାରୁନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି । ରାସ୍ତା ଖରାପ ଯୋଗୁଁ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଛୋଟବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଘଟୁଥିବା ସୂଚନା ରହିଛି । ଅଞ୍ଚଳବାସୀଙ୍କ ବାରମ୍ବାର ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାଟିର ମରାମତି ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି । ଯଥାଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମରାମତି କମିଶନରାଠାରୁ ତାହା ହେଲେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଦୁଇ ପଞ୍ଚାୟତବାସୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବେ ବୋଲି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସରପଞ୍ଚ ଫୁଲୁ ପ୍ରଧାନ ଓ ଗ୍ରାମବାଡ଼ି ସରପଞ୍ଚ ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରଧାନ କହିଛନ୍ତି ।

ବାତ୍ୟା ଗୁଲାଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅବପାତର ରୂପ ଧାରଣ କରୁଛି

ବ୍ରହ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ରାୟଗଡ଼ା, ଗଞ୍ଜାମ, ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଶାସନ ସରକାରୀ ଛୁଟି ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି । ବଙ୍ଗୋପସାଗରରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବାତ୍ୟା 'ଗୁଲାଇ' ଧୀରେ ଧୀରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ିଆସୁଛି । ଆଗାମୀ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ ହୋଇ ଗଭୀର ଅବପାତରେ ପରିଣତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଇଛି ।

ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବାତ୍ୟା ଆଶଙ୍କାରେ, ଗଞ୍ଜାମ, ଗଜପତି, ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଛୁଟି ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି ଏହି ତିନି ଜିଲ୍ଲାର ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନେ । ୨୬ ତାରିଖରୁ ୩୦ ତାରିଖ ଯାଏଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଛୁଟି ବାତିଲ ହୋଇଛି । ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବାତ୍ୟାକୁ ଦୃଷ୍ଟିକୁ

ସଂଯୁକ୍ତ କିସାନ ମୋର୍ଚ୍ଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ : ଜୋରଦାର ହେବ ଅନ୍ଦୋଳନ, ବଲାଙ୍ଗିର ହେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ

ବଲାଙ୍ଗିର, (ନିପ୍ର) : ଆସନ୍ତା ୨୭ ତାରିଖରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଭାରତ ବନ୍ଦକୁ ବଲାଙ୍ଗିରରେ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସଂଯୁକ୍ତ କିସାନ ମୋର୍ଚ୍ଚା ତରଫରୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି । ସହରର ସମସ୍ତ ଛୋଟ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଏହି ବନ୍ଦରେ ତାଙ୍କର ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ସମର୍ଥନ କ୍ରମେ ସୋମବାର ଦିନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଖଟକ, ଦୋକାନ, ବଜାର, ସ୍କୁଲ କଲେଜ, ସରକାରୀ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ୧୨ ଘଣ୍ଟା କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ରହିବ । ତେବେ ଏହି ବନ୍ଦରେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବାକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଆଜି ସ୍ଥାନୀୟ ଯାଦବ ଭବନ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକରେ ସଂଯୁକ୍ତ କିସାନ ମୋର୍ଚ୍ଚା ତରଫରୁ କୁହାଯାଇଛି । ତିନି କଳା କୃଷି ଆଇନକୁ ଗତ ୯ ମାସ ହେଲା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ତାତ୍ତ୍ୱ ବିରୋଧ କରିବା ସହ ଏହାକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଜାରି ରଖିଛି । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କିସାନ ସଂଗଠନ ଏହାର ବିରୋଧରେ ଆସନ୍ତା ୨୭ରେ ଭାରତ ବନ୍ଦର ଡାକରା ଦେଇଛି । ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ବନ୍ଦକୁ ଜୋରଦାର ଭାବେ ପାଳନ କରିବାକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କିସାନ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛି । ଜିଲ୍ଲା ବଣିକ ସଂଘ, ବସ ମାଲିକ ସଂଘ, ଟ୍ରକ ମାଲିକ ସଂଘ, ଯୁ.ପୁ.ସ.ସ, ଏଆଇଟି.ୟୁ.ସି, ଏନ.ଆଇ.ଟି.ୟୁ.ସି, ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ, ଯୁଜିବି କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଭଳି ପ୍ରମୁଖ ସଂଗଠନ ସମେତ

ବିଜ୍ଞ ହୁଏମାନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ, ମାହେଶ୍ୱରୀ ସଂଗଠନ, ଅଟୋ ଯୁନିଅନ ସମେତ ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଏହି ବନ୍ଦକୁ ଡାକରା ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତାକାଲି ସହରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପଥ ପ୍ରାନ୍ତ ସଭା କରାଯାଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଲୋଡାଯିବ । ସେହିପରି ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ୧୪ ଗୋଟି ବ୍ଲକରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନକୁ ବନ୍ଦକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମର୍ଥନ କ୍ରମେ ଜିଲ୍ଲାକୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରାଯିବ ବୋଲି ସଂଯୁକ୍ତ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସୂଚନା ଦେଇଛି । ଆଜିର ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନେତା ଅରୁଣ ମିଶ୍ର, ଜତି ପ୍ରଧାନ, ଆକାଶ ମିଶ୍ର ବିଭୁଦତ୍ତ ମିଶ୍ର, କୃଷ୍ଣ ସାହୁ, ମନୋଜ ମହାନ୍ତି, ବିଧୁଭୂଷଣ ତ୍ରିପାଠୀ, ବିବେକା ନନ୍ଦ ପଟେଲ, ସୋମନାଥ ମିଶ୍ର, ଅଂକୂଶ ପାଣିଆ, ମନୋଜ ଗୁରୁ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

୨୯୭ କେଜି ଗଞ୍ଜେଇ ଜବତ ସହ ୩ ଗିରଫ

ପଦ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ବରଗଡ଼ ଆରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପାଟଣାଗଡ଼ରୁ ପଦ୍ମପୁର ପଟକୁ ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିରେ ଗଞ୍ଜେଇ ଚାଲାଣ ହେଉଥିବା ଖବର କୌଣସି ସୂତ୍ରରୁ ମିଳିଥିଲା । ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ବରଗଡ଼ ଆରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପଦ୍ମପୁର ଉପଖଣ୍ଡ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପଦ୍ମପୁର ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ମାନେ ପଦ୍ମପୁର ନିକଟସ୍ଥ ଝାଙ୍କରପାଲି ଛକଠାରେ ଗାଡ଼ି ମଟର ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଗାଡ଼ିରେ ଏକସିଡି, ଟକାଟକ, ଟେଡେମେଡେ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ୟାକେଟ ଭିତରେ ଗଞ୍ଜେଇ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେ ଗାଡ଼ି ଭିତରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ନମ୍ବର ପ୍ଲେଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ନମ୍ବର ସିଜି-୦୪ଏନଜେ୪୯୭୭ ଏହା ଛଡ଼ିଗରଡ଼

ରାଜ୍ୟର ନମ୍ବର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଗଞ୍ଜେଇ ଛଡ଼ିଗରଡ଼କୁ ଚାଲାଣ ହେଉଥିଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ଗଞ୍ଜେଇ ଚାଲାଣ ବେଳେ ପୋଲିସ ୩ ଜଣକୁ ଗିରଫ କରିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା

ଅତାବିରା ଥାନା ଦୁଲମପୁରର ମନୋଜ ତାଣ୍ଡି, ଅତାବିରା ଥାନା ଲାଦେରପାଲିର ବିକାଶ ବାଗ ଓ କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ବାଲିଗୁଡ଼ା ଥାନା ଅନାଗୁଲର ରାଜେଶ ପାତ୍ର ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ୨୯୭ କେଜି ଗଞ୍ଜେଇ, ଗୋଟିଏ ମାରୁଡ଼ି ଇକୋ କାର, ଗୋଟିଏ ଆପାଟି ମୋଟର ସାଇକେଲ, ୩ଟି ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍, ନଗଦ ୬୦୦ଟଙ୍କା, ପପକନ ୧୩ ପ୍ୟାକେଟ, ଏକସିଡି ୩୬ ପ୍ୟାକେଟ, ରିଙ୍ଗ ୬୦ ପ୍ୟାକେଟ, ଟକାଟକ ୧୬୦ ପ୍ୟାକେଟ ଓ ଟେଡେମେଡେ ୩୦ ପ୍ୟାକେଟ ପଦ୍ମପୁର ପୋଲିସ ଜବତ କରିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ପଦ୍ମପୁର ଥାନା କେସ ନମ୍ବର ୨୧୪ରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରାଯାଇଛି ।

ଇମ୍ପିରିୟଲ କଲେଜରେ ସୁପର ସ୍କୋଲାର ଷ.୦ : ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତ ହେଲେ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ

ବରଗଡ଼, (ନିପ୍ର) : ସ୍ଥାନୀୟ ବିଦ୍ୟା ବିହାର ସ୍ଥିତ ଇମ୍ପିରିୟଲ କଲେଜରେ ସୁପର ସ୍କୋଲାର ଷ.୦ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଏହାକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଜୟ ପ୍ରକାଶ ଶତପଥୀ ସଂଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଏ ଅବସରରେ ଗଣ୍ଡା ସ୍ମୃତି ପାଠାଗାରର ସଭାପତି ଅରୁଣ ମହାନ୍ତି, ସଂପାଦକ ମନୋରଞ୍ଜନ ସାହୁ, ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡ. ସୁନିଲ ଦେବତା, ପ୍ରଧାନ ସଚିବ ପଣ୍ଡା, କଟାପାଲି କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶଶୀଭୂଷଣ ବିଶ୍ୱାଳ, ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ମନୋଜ କୁମାର ସାହୁ ଓ ବି.ସି ନାୟକ, ଅଧ୍ୟାପକ ଜୟନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ, ସଂସ୍କାର ଇଣ୍ଟରନେସନାଲ ସ୍କୁଲର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଅଜିତ ପଟ୍ଟନାୟକ, କୋଭିଡ଼ ଯୋଦ୍ଧା ପୁଷ୍ପାକାନ୍ତ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ସାମାଜିକ ବହି ପ୍ରସାଦ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦାନ କରି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପଦ୍ମପୁରର ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜୀବୀ ଗୌଡ଼ିଆ ସାହୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇଥିଲେ । ହରିପ୍ରିୟା ସାହୁ, ଦୁର୍ଗେଶ ଶତପଥୀ, ଶୁଭଶ୍ରୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଗାନ୍ଧୀ ଭୋଇ, ବସୁନ୍ଦରୀ ଦାସ, ସାହିଲ ଅଗ୍ରୱାଲ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ନେଇ ଓଜନ ମାପ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଚଢ଼ାଉ

ରାଉରକେଲା, (ନିପ୍ର) : ଅତ୍ୟଧିକ ଲାଭ ପାଇବା ଆଶାରେ ଅସାଧୁ ବ୍ୟବସାୟୀ ଦ୍ରବ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଷିକର ଲଗାଇ ବିକ୍ରିକରି ଧରାପଡ଼ି ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ଭଳି ଖବର ଇସ୍ତାତ ମାର୍କେଟ ଅଂଚଳରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟିଛି । ସୂଚନାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଜନୈକ ଶର୍ମା ସାଙ୍ଗିଆ ଧାରା ଯୁବକ ଇସ୍ତାତ ମାର୍କେଟ ସ୍ଥିତ ଦୋକାନ ନଂ ୧୪୪ ଚନ୍ଦନ ଏକ୍ସପ୍ରାଇଜେସ ଦୋକାନରୁ ଏକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ସାମଗ୍ରୀ ମୂଲ୍ୟଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଷିକର ଲାଗିଥିଲା । ଷିକରକୁ ଉଠାଇବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏହା

ଡାକର ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ସେ ଇଣ୍ଟରନେଟ ମାଧ୍ୟମରେ କଂପାନି ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜାଣିବା ପରେ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଅନୁଲାଇନ୍‌ରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । କଂପାନି ମୁଖ୍ୟ ଏନେଇ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ରାଉରକେଲାରେ ଥିବା ଓଜନ ମାପ ବିଭାଗରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପାଇବା ପରେ ବିଭାଗର ବରିଷ୍ଠ ନିରୀକ୍ଷକ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ଜେନା, ନିରୀକ୍ଷକ ହେମଲତା କିଶାନ ଓ କବିତା କିଶାନ ତଥା ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ଦୋକାନ ଉପରେ ଚଢ଼ାଉ କରି ବହୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିବା ସହ ଏହାର ମାଲିକ ଚନ୍ଦନ ମହାରଣାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ

କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଜେନା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଚନ୍ଦନ ଏହି ଆଇନ ଅଧିକ ବେନିଫିଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଠକିଛନ୍ତି । ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଷିକର ଲଗାଇ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଦୋକାନୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଖବର ସ୍ଥାନୀୟ ଇସ୍ତାତ ମାର୍କେଟ ଅଂଚଳରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟିଥିବା ବେଳେ ଅସାଧୁ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ମହଲରେ ଆତଙ୍କ ଖେଳିଯାଇଛି ।

କୋଶଳାଚଳର ସାଂସ୍କୃତିକ ବୈଭବ, ସାଂକେତିକ ଧାରା ଲୋକଚଳନା ସହ ମନ, ଚଳତନ ଓ ମଣିଷ, ଦେବତା ଏକାକାର ହୋଇଯାଇଥିବା ପରମ୍ପରା ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ଅନେକ ମାର୍ଗା ଧାରାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଅଥଚ କେଉଁ ଆବାହନ କାଳରୁ କୁସଂସ୍କାର ସୁସଂସ୍କାର, ବିଦ୍ୟା ଅବିଦ୍ୟା ନାମରେ ଆର୍ଯ୍ୟ ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ ମତଭେଦ ରହି ଆସିଛି । ‘ମୁଁ ଓ ମୋ’ ସ୍ୱଭାବକୁ ଯାହା ଏକତା ଏବଂ ମୈତ୍ରୀ ପ୍ରତି କଠୋର ଆଘାତ କରିଛି ଅନେକ ସମୟରେ, ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚୟ । କେତେବେଳେ ବୃକ୍ଷ, ଡାଳ, ପତ୍ରକୁ ଦେବତା ମନେ କରି ବୁଢ଼ା ଦେହେରା, ଝାଙ୍କର ଅଡ଼େଇ ପଦିଆ ଅସଜଡ଼ା ଦୁଇ ପଦ (ମନ୍ତ୍ର) ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡେଇ ଫୁଲ୍ଲା ଝଡ଼ା ତ’ ଆଉ କେତେବେଳେ ଯାଜ୍ଞିକ ପଣ୍ଡିତ ପୁରୋହିତଙ୍କ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ବେଦ ପଠନ । ଉଭୟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଏକ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କେହି ଜଣେ ଅଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକାନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ, ଏହି ଚିନ୍ତନ ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏଠାରେ ବି । ମିମାଂସା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଦୈତ୍ୟବାଦର ମୂଳ ଡିନିଗୋଟି ସୂତ୍ର ଯଥାକ୍ରମେ ଶରାଦୈତ୍ୟ, ସ୍ୱରାଦୈତ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞତାଦୈତ୍ୟ । ଏହି ଡିନିଗୋଟି ଆଧାର ହିଁ ତ ମଣିଷ ଜାତିର ମୂଳ ତତ୍ତ୍ୱ । ଏଥିରେ ଆଦିମ, ଆଦିବାସୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ଅନାର୍ଯ୍ୟ, ଉଚ୍ଚନୀଚର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି ! ଧୂନୀସ୍ଥ ଦ୍ୱିବିଧ ପ୍ରକ୍ଳେ ବ୍ୟକ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତ ବିଭାଗତଃ । ବର୍ଗ ପଲଭନାଦ୍ ବ୍ୟକ୍ଳେ ଦେଶି ମୁଖ ମୁପାଗତଃ ।

ଯେଉଁ ଆଦି ମଣିଷ ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ଗୋଟିଏ ଦିଗ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇପାରେ । ଶବ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମର ଅନୁଭୂତି ଭିତର ଦେଇ ଭୂମି ଦୁହୁର୍ତ୍ତ ଧୂନକେଲ୍ ସୃଷ୍ଟି କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ଗବେଷଣାର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି । ତାହାର ପରମ୍ପରା କ’ଣ ଅପସଂସ୍କାର ହୋଇପାରେ ? ଭାରତକୁ ଆର୍ଯ୍ୟକ ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବରୁ ବିକାଶ ଧାରା କ’ଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନଥିଲା ? ଉତ୍ତରରେ ହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦେଶଜ ରୀତିରେ ବିନା ଲିପିରେ । ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କଲେ ଏହା ହୋଇପାରେ, ଯେତକ ଲିପି ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାରେ ସୁବିଧା ହେଲା ତାହା ମାର୍ଗା ଏବଂ ଯାହା ବୁଝିବା, ଅନୁକରଣ କରିବା କଷ୍ଟ ହେଲା, ତାହା ଦେଶୀ ।

“ଅବଲା ବାଲ ଗୋପାଲେଃ କ୍ଷିତି ପାଲେନିମେଛୟା । ଗାୟତେ ସାନ୍ତ ରାଗେନ ସ୍ୱଦେଶ ଦେଶି ରୁତ୍ୟତେ । । ନିରାହ ସରଳ ମଣିଷ ନିଜର ପେଟ ପାଟଣା ପାଇଁ ନିଜର ମୂଲ୍ୟବାନ ଆୟୁଷ ଖଟେଇବା ପରେ ମନ ଚଳତନକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରି ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳେ ମନ ଇଚ୍ଛା ମନ ଭରି ଗାଈ ବଜେଇ ନାଚି ଉଠେ ନିଜର ମନ ଇଚ୍ଛା ଭାବ ଦିଆନିଆରେ ପ୍ରକୃତି ପୂଜା କରି । ଏହା ହିଁ ତ’ ଆଲୋଚନାର ବୋଧଭୂଇଁ ।

ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚ ବିଚର୍ଚ୍ଚ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଧୂନୀ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମ ରୂପରେ ରହିଛି । କାରଣ ଧୂନୀ ହିଁ ପ୍ରାଣ, ଧୂନୀ ହିଁ ଜୀବନ, ଧୂନୀ ହିଁ ମନ ଓ ଚଳତନ । ଏପରିକି ଚେତନ, ଅବଚେତନ, ଅଚେତନ, ସମାଧି ସ୍ତର ଆଦି ଧୂନୀ ହିଁ ମୂଳ ପରିଚୟ । ଧୂନୀମୟ ଏ ସଂସାର । ଆଦିମଠାରୁ ଆଦିବାସୀ, ଆର୍ଯ୍ୟକଠାରୁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଧୂନୀର ମୂଳତତ୍ତ୍ୱର ଅନୁସନ୍ଧାନ ପଛରେ ଧାଉଁଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ପରମ ସତ୍ୟ । ଧୂନୀଃ ଯୋନିଃ ପରାଗୈମ୍ୟା ଧୂନୀ ସର୍ବତ୍ର କାରଣ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ଧୂନୀନାଂ ସର୍ବ ଜଗତ ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ।

କୋଶଳାଚଳ ସଂସ୍କୃତରେ ମାର୍ଗା, ଦେଶୀ ଉଭୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଏବଂ ଏହି ସଂସ୍କୃତିକୁ ଏକ ବୃକ୍ଷରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛି । ମୂଳକୁ ଖମ୍ବେଶ୍ୱରୀ ବା ଖମ୍ବେଶ୍ୱର ଭାବରେ ପୂଜା କରି ଆସୁଛି । କେବଳ ସେତକ ନୁହେଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ବୃକ୍ଷ ରୂପୀ ପୂଜନ ପଦ୍ଧତିରେ ତାଳ, ପତ୍ର, ଚେର ତଥା ଏହାର ଅଂଶ ବିଶେଷକୁ ଆଧାର କରି ବୃକ୍ଷ ଉପାସନା କରି ଆସିଛି ଏବଂ ସବୁ ଉପାସନାର ବାଦ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ ରହିବା ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ । ଏହି ସାଂସ୍କୃତିକ ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ନାଟ୍ୟ ମନୋରମା ସ୍ୱୀକୃତ ଦେଇଛି, ଯଥା:-

କୋଶଳାଚଳର ନଦୀ ତୀରେ ରାଗୋ ମୂଳଂ, ସ୍ୱରଃ ସ୍ୱରଂସ୍ତାନଃ, ଶାଖା ପଦଂ ବଳଂ ।

ମାଲଶିରି

ଗୁରୁଣୀ ଘାସାରାମ ମିଶ୍ର

ଗୀତଂ ତୁ କୋରକଃ, ପୁଷ୍ପଂ ଗମକସ୍ତୁ ରସଃ ଫଳମ୍ । ।

(ସଂଗୀତ ରୂପକ ବୃକ୍ଷର ରାଗ ହେଲା ମୂଳ । ସ୍ୱର ହେଲା ଝନ୍ଦ, ଅନ୍ୟମାନେ ଶାଖା । ପାଦ ହେଲା ପତ୍ର ଓ ଗୀତ ହେଲା କଡ଼ । ଗମକ ହେଲା ପୁଷ୍ପ ଓ ରସ ଏବଂ ଏହାର ଫଳ ।)

ଏହି ବୃକ୍ଷର ଅଂଶ ଅନୁସାରେ କୋଶଳାଚଳ ଆଦିବାସୀମାନେ ବହୁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ବହୁ ତାଳ, ବହୁ ରାଗ, ବହୁ ଛନ୍ଦ, ଅନେକ ପ୍ରକାର ନୃତ୍ୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତାହା ପୁଣି ଲିପି ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ପିଢ଼ି ପରେ ପିଢ଼ି ଚାଲି ଆସୁଛି । କାଳକ୍ରମେ ଏକ ପରମ୍ପରାର ରୂପ ନେଇଛି । କେତେ ଆବର୍ତ୍ତନ, ବିବର୍ତ୍ତନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ତାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖି ପାରିବାରେ ସକ୍ଷମ, ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । କେତେଯେ ମାର୍ଗୀର ଜନ୍ମ ଘଟିଛି, ତାହା ବର୍ଷନାତୀତ । ଆଜିର ଯୁବ ପିଢ଼ି ଆହୁରି ଅନେକ ମାର୍ଗୀ ରୂପ ଦେବାରେ ଗବେଷଣାରତ ଓ ତାହା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ।

ଯେଉଁ ସାଂଗୀତିକ ସଂସ୍କୃତି କାହିଁ କେଉଁ ଯୁଗରୁ ଚଳି ଆସିଛି, ତାକୁ ସାମିତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ନିହାତି ଅସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ମୂଳ ଆଲୋଚନାକୁ ଫେରୁଛି । ମାଲଶିରି ବନାମ ମାଲଶ୍ରୀ ଏହି ଦୁଇ ଶବ୍ଦ ସ୍ୱତଃ ପରିଚୟ ଦିଏ । ଗୋଟିଏ ଦେଶୀ ଓ ଅନ୍ୟଟି ମାର୍ଗା । ଦେଶୀ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମାର୍ଗା ହୋଇଛି ଏବଂ ତାର ମୂଳତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ? ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ନାଟ୍ୟ ମନୋରମା କହେ - ମାଲଶ୍ରୀ ମାର୍ଗୀ ରୂପର ଗାୟନ ସମୟ ।

ଇନ୍ଦ୍ର ପୂଜା ସମାରଭ୍ୟ ଯାବତ ଶିରାସୂତାର୍ଜନମ୍ । ତାବଦେବ ସମୁଦ୍ଧିଷଂ ଗାନଂ ତୈ ମାଳ ବଶ୍ମାୟଃ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରପୂଜା (ଇନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣମା)ଠାରୁ ଦେବୀ ପୂଜା (ଅପରାଜିତା ଦଶମୀ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଲଶ୍ରୀ ଗାୟନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ମାଲଶ୍ରୀ ରାଗ ଦେବୀ ଉପାସନା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ମାଲଶ୍ରୀ ରାଗରେ ବିଧାନ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଛି । ଏଣୁ ଏହି ରାଗ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶଜ ଓ ମାର୍ଗୀରେ ଅପ୍ରଚଳିତ ରାଗ ଅଟେ ।

ମାଲଶିରି କିନ୍ତୁ “ଅପରାଜିତା ଦଶମୀ” । ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଗାଇବା ପ୍ରଥା ଅଛି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଉପାସନା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାଲଶିରି ପୁଣି ଭିନ୍ନ ଛନ୍ଦ, ଭିନ୍ନ ନାମ ପଦ ରଚନାରେ । ଉଚ୍ଛେନ ମାଲଶିରି, ଦେବସା ମାଲଶିରି, ଦେଝୁଲା, ବେଅନା, ମନ୍ଦାର, ଚୂଡ଼ି ଆହୁରି ଅନେକ । ମନ୍ଦିର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ବୋଲାଯାଏ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାଲଶିରି ରାଗରେ ଗୀତ ବୋଲି ଦେବୀ ଉପାସନା ହୁଏ । ବିଶେଷତଃ ନଦୀ ସଭ୍ୟତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଦିବାସୀ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି ଓ ଶିରି ପରିବର୍ତ୍ତେ ‘ଶ୍ରୀ’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହେବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ଗବେଷଣା ଅପେକ୍ଷାରେ ।

କୋଶଳାଚଳର ନଦୀ ତୀରେ ଥିବା ପାର୍ବତ୍ୟାଚଳ ମାନଙ୍କରେ ବସବାସ କରୁଥିବା କୈବର୍ତ୍ତ (କେଉଟ), ଧାବର, ତିଅର

ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଶ୍ୱିନ ମାସରେ ଇଷ୍ଟଦେବୀ ପୂଜନ ସମୟରେ ପାଟ ମାଲେଶିରୀ, ମନ୍ଦାର, ସିନ୍ଦୂର, ଚୂଡ଼ି, ଚିତା ମାଲେଶିରୀ ଗାୟନ କରି ନିଜ ନିଜର କୁସଳି, ପଦୁଆ, ତଙ୍ଗାକୁ ପୂଜା କରିଥାଆନ୍ତି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରଥାରେ ଉପାସନା ବଳବତ୍ତର ରହିଛି । ତତ୍ତ୍ୱପ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପୌରହିତ୍ୟରେ ଗଣମାଳି ସଂପ୍ରଦାୟ (ଦେହେରୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଲଶିରି ହେଉ କି ମାଲଶ୍ରୀ ହେଉ ପରମ୍ପରାଟି ହେଲା ମାତୃଶକ୍ତି ଉପାସନା । ଏଥିରେ ସହଯୋଗୀ ବାଦ୍ୟ ହେଲା “ଧୂନକେଲ୍” ଓ “ନୂପୁର ତାଳି” । ନଦୀର କୂଳକୂଳ ନାଦରେ ବହି ଆସୁଥିବା ଜଳରାଶିର ଶବ୍ଦ ତରଙ୍ଗରୁ ଏହି ଗାୟନ ଶୈଳୀ ଉଭୟ ପକ୍ଷକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛି । ଉପାସ୍ୟ ଦେବୀଙ୍କ ନାମ ଗୋଟିଏ ପଟେ ସୁରେଶ୍ୱରୀ ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ସୁରସୁରୀ, ସୁରେଶ୍ୱରୀ ଯେ ସ୍ୱରର ଇଶ୍ୱରୀ କିମ୍ବା ସୁର ବା ଦେବତାଙ୍କ ଇଶ୍ୱରୀ । ଅନ୍ୟପଟେ ଏହି ପକ୍ଷଟିରେ ଗାୟନ ମଧ୍ୟମରେ ଉପାସନା ଭିତର ଦେଇ ଶରୀର ଶିଥିରା ଉଠେ, ତନ୍ମୟତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଭାବାବେଶରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଏ । ଦେବତା ରୂପରେ ପୂଜିତ ହୁଏ ।

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ “ଶିରି” ଆଭିଜାତ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ ତ “ଶ୍ରୀ” ବୈଭବକୁ ବୁଝାଏ । ଏତେ ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରୀ ଓ ଶିରିର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଥାଇପାରେ । ହେଲେ ସରଳ ମଣିଷର ନିର୍ମଳ ମନରେ କୃଷି କର୍ମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ (ଧାନ) ଅନୁକୁ ଶିରି ବୋଲି ଧରି ନେଇଛି । କୃଷି କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କର୍ମକୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । “ଆଚୁଆ” ପଥର ଆ ଗୁରୁଡ଼ିଆ, ମାଲୁଆ ଆଦି ତହିଁରୁ ଉନ୍ନତ ମାଲୁଆ ବା ମାଳ । ଏହାର ମାନ ମଧ୍ୟ ଅନେକ । ମାଲଖାରି, ତଙ୍ଗା ମାଲିଆ, ଆହୁରି ଅନେକ ନାମ ରହିଛି । ତହିଁରୁ ଉନ୍ନତ ବେରନା, ତହିଁରୁ ଉନ୍ନତ ବାହାଲି, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉନ୍ନତ ବାହାଲି ସ୍ଥାନ ଭାବେ ସବୁନାମ ଦିଆଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ନାଁ ଗୁଡ଼ିକର ରୂପରେଖ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ତୃତୀୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ । କାରଣ ସେ ସମୟରେ ସମସ୍ତ କର୍ମୀ ପୂର୍ବାଚଳରୁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଅଂଚଳରେ ସେହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତକୁ “କଟକା ବନ୍ଦବସ” ବୋଲି କହନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମାଳ ଅଂଶକୁ ଧାନ ଅମଳ ହୋଇ ପ୍ରଜାର ଶିରି ସ୍ୱରୂପ ଘରକୁ ଆସେ । ଏଣୁ ଉକ୍ତ ଧାନ ଘରକୁ ନେଲା ବେଳେ ଗୋରସରେ ଧାନକୁ “ଶିରି” ସମୋଧନ କରି ଏହି ଗୀତ ଗାଇଥାଆନ୍ତି । ବାହାଲି ଧାନ ଅମଳ, ଦଶହରାରୁ ହୋଇଯାଏ । ନଦୀରେ ବର୍ଷା ଜଳ କମିଯାଏ । ନିର୍ମଳ ଜଳ ତରଙ୍ଗରେ ବାଜିଉଠେ ଦଶହରା ପଣବ ବା ଢୋଳ । ଉକ୍ତ ଢୋଳକୁ ବୈଦିକ ନାମ ପୁଷ୍ପର ହୋଇଛି । ଫୁଲ ସିନ୍ଦୂର ଦେଇ ପାଟ ଢୋଳ ନିମନ୍ତଣ କରିନିଅନ୍ତି ।

ଚତୁର୍ମାସର ଶେଷପାଦରେ କୃଷିକର୍ମର ସୁଫଳ କାମନା କରି ଭାଦ୍ରବ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଏକାଦଶୀଠାରୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ବୃକ୍ଷର ପଲ୍ଲବୀ ଉତ୍ସବ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ନାଦ ବ୍ରହ୍ମ ଉପାସନା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । କରମ ଦେବତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମାନସିକ କରି କରମା ଉତ୍ସବ ନାମରେ

ସଂପାଦକୀୟ

ସ୍ୱଦେଶୀ ଶିକ୍ଷା

ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଏହି ଅସହାୟତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନେକ କିଛି କଳନା କରି ପାରିଥିଲେ । ସ୍ୱଦେଶୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚଳନ ନ ହେଲେ ଜନସମ୍ପର୍କ ତା’ର ସାଂସ୍କୃତିକ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଫେରି ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ବିଚାର କରି ସେ ବୈକଳିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଚଳନ କରାଇଥିଲେ । ସ୍ୱଦେଶୀ ଶିକ୍ଷାରେ ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜକର୍ମୀମାନେ ହିଁ ଯଥାର୍ଥରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ବୋଲି ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷେ ବିଶ୍ୱକବି ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ଉଦାର ଏବଂ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଦୃଷ୍ଟି ସଂପନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିକଳ୍ପନା କରି ଶାନ୍ତିନିକେତନ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱକବିଙ୍କର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବିରୋଧୀ ମନୋଭାବ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଉପରେ ତାହା ଆଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଥିଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସ୍ୱଦେଶୀ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବିଶ୍ୱକବିଙ୍କର ଶାନ୍ତିନିକେତନର ପରିକଳ୍ପନା ଯଦିଓ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା ଚେତନାର ମୋଡ଼ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ତାହା ବେଶୀ ଦୂର ଆଗେଇ ପାରିଲାନାହିଁ । ସେସବୁ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ପଦକ୍ଷେପର ପ୍ରତିଫଳରେ ଦେଶର ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ହିଁ ଉଭା ହେଲା । ସରକାର ସେଗୁଡ଼ିକର ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ସହାୟକ ମନୋଭାବ ରଖିଲେ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କ୍ରମେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ଯଥାକ୍ରମେ ବିଶ୍ୱକବି ଏବଂ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ଆମ ଦେଶର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହାତରେ ରହିଲା, ସେମାନେ ଜନ୍ମତଃ ଭାରତୀୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦାକ୍ଷୀ ଏବଂ ମାନସିକତାରେ ସେଇ ବିଦେଶୀକ ମୁଣ୍ଡର ପିଠ ଧରି ହିଁ ଚଳିଲେ । ଏପରିକି ଆମ ଦେଶର ସମ୍ବିଧାନ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀକ ଛା’ତରେ ତିଆରି ହେଲା । ଭାରତୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ତହିଁରେ କୌଣସି ବୈପ୍ଳବିକ ଉପାଦାନ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ । ଇଂରେଜମାନେ ଚାଲିଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯାହା ଶିଖାଇଥିଲେ ସେଇ କଳାକୌଶଳ ଧରି ହିଁ ଦେଶୀ ଶାସକମାନେ ଶାସନ କଲେ । ଶିକ୍ଷାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିଚାର କଲେ କୌଣସି ନୂତନ ଜୀବନାଭିମୁଖୀ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନୂତନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ନାହିଁ । ସେଇ ବିଦେଶୀ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଭଳି ନୂଆ ଶାସକମାନେ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଲେଖାପଢ଼ାରେ ଦୋରସ୍ତ କେବଳ କିଛି କର୍ମଚାରୀ ସୃଷ୍ଟିର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରଖିଲେ । ଜୀବନ ଗଠନ, ସମାଜ ସଂଗଠନ ଇତ୍ୟାଦିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନିଆଗଲା ନାହିଁ ।

ତେବେ ସ୍ୱଦେଶୀ ଶିକ୍ଷା ଦିଗରେ ଆମକୁ ଆଗାମୀ ସମୟରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ନିହାତି ପ୍ରୟୋଜନ ଭଳି ମନେହୁଏ ।

ନାମିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ପୂଜାବିଧିରେ ପଞ୍ଚବିଧିରେ ପଞ୍ଚଭୂତ ହିଁ ଉପାସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଲୋକମିଥ୍ ଓ ବହିରାଗତ କବି କଳିତ ଲିପି ପୁସ୍ତକର କାହାଣୀର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରା ରହିଛି । ମୂଳ ଲେଖାରୁ ଦୂରରେ ଯିବା ଭୟରେ ବିସ୍ତାର କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାଲଶିରିର କଳ୍ପନା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏହି ‘ଭୂ’-ଦୋ ମାସରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାଷ୍ଟୋକ ମାର୍ଗୀ ମାଲଶ୍ରୀ ବିଧାନରେ ସମାପିତ ହୁଏ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଭିତରେ । ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ କଳାଶ୍ରୀ ବା କଳାଶିରି ଉପାସନାରେ ।

ମାଲଶିରି ଓ ମାଲଶ୍ରୀ ଉଭୟ ପ୍ରଥା ବା ଯାତ୍ରାରେ ଉଭୟ ଦେଶୀ ଓ ମାର୍ଗୀକୁ ଅନୁଶରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରମାଣର ଅଭାବ ନାହିଁ । ଦେବତା ଭରିବା ହେଉ କି ଗୀତର କବିତ୍ୱ ଅଂଶ ହେଉ । ଭାବରସରେ ତର୍କିନ୍ ହୋଇ ଧାର ଧାର ଅଶ୍ରୁପାତରେ ଚେତନାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଉଥାଏ । ଉଭୟେ ଏହି ମାଲଶିରି ଉତ୍ସବରେ ସହଯୋଗୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଲୋକସ୍ୱରକୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାର୍ଗରେ ମାର୍ଜିତ ହୋଇ ‘ମାଲଶ୍ରୀ’ ରାଗ ହୋଇଛି ।

ପ୍ରମାଣାର୍ଥେ ମାର୍ଗୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଗାୟନ ଶୈଳୀରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଦ୍ୟ ବା ତାଳ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ କେବଳ ମା’ଙ୍କ ରୂପ, ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏ । ହେଲେ ଦେଶୀ, ମାଲଶିରିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଦ୍ୟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାଳ ଥାଏ । ମାର୍ଗୀରେ ଏକକ ଗାୟନର ପ୍ରଥା ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଦେଶୀରେ ଏକକ, ଦ୍ୱୈତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତଥା ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟଙ୍କୁ ସମାନ ଅଧିକାର ଦେଇଛି । ମାର୍ଗୀ ମାଲଶ୍ରୀ ରାଗରେ ନୃତ୍ୟ କେବଳ ଦେଶୀ ମତରେ (କାଳସୀ ବା ଦେବତା) ନାଚିବା ଦେଖାଯାଉଥିବା ବେଳେ ଦେଶୀରେ ସମର୍ପିତ ଭାବ ନେଇ ଦେବତା ସଂଗେ ‘ଭକ୍ତ’ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ହେଉଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ହେତୁ କେତେକ ଦେଶଜ ପରମ୍ପରା କରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସମୟ ଆହୁନ ଦିଏ, ଗବେଷକ ବୃନ୍ଦକୁ ପୂର୍ବପ୍ରଥାର ଗଭୀରତମ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ।

କେହି କେହି ଦାବୀ କରନ୍ତି, ଦେଶଜ ସଂଗୀତରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟତା ନାହିଁ । କାହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର କୁହାଯିବ ଓ କାହାକୁ ନୁହେଁ, ତାହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଏ କରିବ । କୌଣସି ସମୟରେ କୌଣସି

ସଂଗୀତ ଯଦି ବିଧାନହୀନ ବା ଦିଶାହୀନ ହୋଇଯାଏ । ତାହା ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ ସିନା ପରମ୍ପରାରେ ରୂପାନ୍ତର ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ । ସର୍ବଜନ ଗୃହୀତ ହେବା ଭଳି ହେଲେ ସିନା ସବୁ ସମାଜ ନିଜ ପରମ୍ପରାରେ ସାମିଲ କରି ନେବେ । ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପରମ୍ପରାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରା ଥିବ । ସେହି ଧାରାରେ ନାମ ବା ପ୍ରଥାର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ନାମ ମାର୍ଗୀ ନୁହେଁ କି ?

କୋଶଳାଚଳର ସାଂଗୀତିକ ବୃକ୍ଷର ଅନେକ ଶାଖା । ତାଳ ପତ୍ର, ଶିରା ପ୍ରଶିରା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଲୋକ ସଂଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଧାରା ବା ଲୋକ ପରମ୍ପରାରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଛି । ଏହି ଧାରାକୁ ଗାନ୍ଧିବ୍ୟ ବିଦ୍ୟା କୁହାଯାଇଛି । ସୁନ୍ଦରାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଆର୍ଯ୍ୟ ମାର୍ଗୀ ସାଂଗୀତିକ ପରମ୍ପରାର ନାମ “ସାମଗାନ” ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଦ୍ରାବିଡ଼ ଲୋକଗାଥା ପରମ୍ପରା ସାଂଗୀତିକ ଧାରାକୁ ଗନ୍ଧର୍ବରେ ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି । ମହାଭାରତ ଶାସ୍ତ୍ର ଲିଖିତ ମତେ -

ମାର୍ଗଦେଶୀ ବିଭେଦନ ସଂଗୀତ ଭବତି ଦ୍ୱଧା ମାର୍ଗଶ୍ରୀତଂ ତୁ ସଂଗୀତଂ ସ୍ୱର୍ଗେଭୂରି ପ୍ରୟୋଗଭାଜ୍ । ଜଗଜ୍ଜନ ମନୋହାରୀ ଦେଶୀ ସଂଗୀତ ପୁତ୍ୟତେ । । (ନା:ମନୋରମା)

ତେବେ ଏତେ ସବୁ ଆଲୋଚନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଏ, ତାହେଲେ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱର ଆଧାର ଏକ । ସମସ୍ତ ଧୂନୀ ଓ ତାଳ ସାଧକଙ୍କ ସାଧନା ନିହାତି ନିଷ୍ଠାପରତାକୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଗଲେ, ଧୂନୀ ଓ ତାଳ ସାଧନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ଶାଶ୍ୱତ । ଏଣୁ ଏହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣଶୀଳତା ହିଁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବା ଉଚିତ । ସମସ୍ତ ବାଦ ବିବାଦ, ଉଚ୍ଚନୀଚ ଭାବ ଏହି ସାଧନା କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବେ ବି ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତେ ଧୂନୀ ଓ ତାଳର ଜୟଗାନ ପୂର୍ବକ ସାଧନାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ, ଶୁଣ୍ଠିକିତ ବାତାବରଣଟିଏ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇବା, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ମାଲଶିରି ଓ ମାଲଶ୍ରୀ ପ୍ରଚଳିତ କ୍ରିୟାତ୍ମକ ତୁଳନା, ରାଗ, ତାଳର ଭିନ୍ନତା, ଲୋକ କଥା ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମତ ଆଦି ବିଷୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇପାରେ ।

ଟାଟା କମ୍ପ୍ୟୁନିକେସନ୍ସର ସହଯୋଗରେ 'ସଞ୍ଜୀବନୀ' ରିଲିଫ ପ୍ରଦାନ

ସକଳିକା, (ନିପ୍ର) : କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ତରଙ୍ଗର ପ୍ରଭାବ ଧୀରେ ଧୀରେ କମ୍ ହେଉଥିଲେ ବି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଗରିବ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଅତି ଗରିବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଧକ୍କା ସହ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଏହି ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ନିଜର ଜୀବିକା ହରାଇଛନ୍ତି । ଏହି ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ କରିବା ପାଇଁ ଟାଟା କମ୍ପ୍ୟୁନିକେସନ୍ସର ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାରେ ଟ୍ରିକଲ୍ ଅପ୍ ଏବଂ ନିଧିର ମିଳିତ ଭାବେ ମୁରିବହାଲ୍ ବୁକ୍ସରେ ଲଗାତାର ରିଲିଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା ହରାଇଥିବା ଓ ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଗରିବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିବାର ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ଗତ ତିନିଦିନ ଧରି ଚାଲିଥିବା ସଂଜୀବନୀ ରିଲିଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରଭାବିତ ପରିବାରଙ୍କୁ ଶୁଖିଲା ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ସୁଛତା କିଟ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ରିଲିଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୁରିବାହାଲ୍ ବୁକ୍ସର ୬ଟି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଅତି ଗରିବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ୪୭ ୧୧ଟି ପରିବାର ଉପକୃତ ହେଇଛନ୍ତି । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୩, ୨୪ ଓ ୨୫ ତାରିଖରେ ମୁରିବାହାଲ୍ ବୁକ୍ସର ଲେବେଡା, ବଙ୍କଲ, ବିଟାବନ୍ଧ, ଚୁପାଉତାର, ମାଲିଶିରା ଏବଂ ତଙ୍ଗରପଡାରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୪୭ ୧୧ ଜଣ ଗରିବ ମହିଳାଙ୍କୁ

ଏହି କିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶୁଖିଲା ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ସୁଛତା କିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଉଳ, ତାଲି, ତେଲ, ଚିନି, ମସଲା, ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ କପଡା ମାସ୍କ, ସାନିଟାଇଜିଂ ଫ୍ଲୁଇଡ୍, ସାନିଟାଇଜିଂ, ଡିଟରଜେଣ୍ଟ ଏବଂ ସାବୁନ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ ପରିବାରର ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ସହିତ ନିଜକୁ କାରୋନା ଜୀବାଣୁଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଗତ କିଛିବର୍ଷ ଧରି ଟାଟା କମ୍ପ୍ୟୁନିକେସନ୍ସ ସହାୟତାରେ ଟ୍ରିକଲ୍ ଅପ୍ ଏବଂ ନିଧି ମୁରିବାହାଲ୍ ବୁକ୍ସରେ ପକାୟନ ଏବଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ସ୍ପାର୍ଟ୍ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିଗରିବ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନରେ ସହଯୋଗ କରି ଆସୁଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଟ୍ରିକଲ୍

ଅପ୍ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ନିଧି ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛି । ହାତ ଧୋଇବା ଏବଂ ଉତ୍ତମ ସୁଛତା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାମାଜିକ ଦୂରତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥା ଅତ୍ୟଧିକ ଗରିବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କର ଟୀକାକରଣ ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ଦେବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଟୀକାକରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ରିଲିଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁରିବାହାଲ୍ ବୁକ୍ସ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ବେହେରା, ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚାୟତର ସରପଞ୍ଚ ଏବଂ ଓଡିଶା ଜୀବିକା ମିଶନର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ତରୀୟ କର୍ମୀମାନେ, ଅଜ୍ଞାନଓଡି କର୍ମୀ ଏବଂ ନିଧିର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ତାରପଦ ପ୍ରଧାନ, ସୁମତୀ ସାହୁ, ଯମୁନା ସାହୁ, ତଥାଗତ ବଗର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରମୁଖ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ।

ଜଗତଗୁରୁ ସ୍ୱାମୀ ଚିଦାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ୧୦୫ତମ ଜୟନ୍ତୀ ମହୋତ୍ସବ ପାଳିତ

ରାଉରକେଲା, (ନିପ୍ର) : ଦିବ୍ୟ ଜୀବନ ସଂଘ ରାଉରକେଲା ଶାଖା ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଜଗତଗୁରୁ ସ୍ୱାମୀ ଚିଦାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ୧୦୫ତମ ଜୟନ୍ତୀ ମହୋତ୍ସବ ମହାସମାରୋହରେ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସଂଘର ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ରବିନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଆବାହକତ୍ୱରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସମ୍ମାନିତ ବକ୍ତା ଭାବେ ଏନଆଇଟିର ପ୍ରଫେସର କାନନ ବରାଦ ମହାନ୍ତି, ଅଜିତ ପୂଜାରୀ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା, ଦିଗମ୍ବର ପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । କବିବର ସାହୁ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ହୋତା, ବିଜୟାନନ୍ଦ ଅଗ୍ରୱାଲ, ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଯୋଗସାଧନା ଓ ସେବା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବେ ସ୍ୱାମୀ ରୁଦ୍ରସାକ୍ଷାତକାର ନନ୍ଦ ସମସ୍ତ ଶୁଭାକୂଳୁ ଆଶୀର୍ୱାଦ ପ୍ରଦାନ କରି କହିଲେ ଯେ, ସ୍ୱାମୀ ଶିବାନନ୍ଦଙ୍କ ଭାଷାରେ ସ୍ୱାମୀ ଚିଦାନନ୍ଦ ହେଉଛନ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିବ୍ୟଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରତୀକ । ଅନେକ ସମୟରେ ଗୁରୁଦେବ ସ୍ୱାମୀ ଶିବାନନ୍ଦ ମହାରାଜ ମଧ୍ୟ ଚିଦାନନ୍ଦଙ୍କୁ ନିଜର ଗୁରୁ ବୋଲି ଭାବି ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ପାଦୁକାପୂଜା, ଶାନ୍ତି ପାଠ, ପୁରୁଷ ସୁକ୍ତ, ନାରାୟଣ ସୁକ୍ତ, ମହାତ୍ମ୍ୟୁଷ୍ଟୟ ମନ୍ତ୍ର ପାଠ ସହ ସ୍ୱାମୀ ଚିଦାନନ୍ଦ ଅଷୋଭର ନାମାବଳୀ ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ

ଅକ୍ଷତ ଓ ପୁଷ୍ପ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆରତୀ, ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି, ମଂଗଳା ଚରଣ ସହ ଜୟ ଗଣେଶ କାର୍ତ୍ତନ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଭଜନ କାର୍ତ୍ତନ ସହ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ସମାଜକୁ ଦେଇଥିବା ନୀତିଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଭକ୍ତମାନେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସମସ୍ତ ଶୁଭାକୂଳୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇବା ସହ ମହାପୁରୁଷ ସଦ୍‌ଗୁଣମାନଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏହି ମହୋତ୍ସବରେ ସର୍ବଶ୍ରୀ ପାଣ୍ଡବ ବେହେରା, କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ବରାଳ, ନିରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ, ରୁଦ୍ରନାରାୟଣ ତ୍ରିପାଠୀ, ନୃସିଂହଚରଣ ମହନ୍ତ, ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଟି,

ରବିନାରାୟଣ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବ୍ରଜକିଶୋର ପାଣି, ହରିହର ବେହେରା, ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଲେଇ, କାଳନ୍ଦୀ ବାରିକ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା, ନୟନ ସାହୁ, ବିଶ୍ୱମୋହନ ସାହୁ, କେଦାର ବେହେରା, ଅମୂଲ୍ୟ ବିଶ୍ୱାଳ, ଚିନ୍ମୟ ଦାସ, ଶରତ କୁମାର ଧାର, ବିଜୟ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ ୧୦୫ତମ ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ ୧୦୫ଟି ଦ୍ୱାପ ପୂଜାକରଣ କରାଯାଇ ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ଚିଦାନନ୍ଦାୟ ଗାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଘର ସଭାପତି ସୁଶିଳ କୁମାର ମିଶ୍ର ସଭାପତିତ୍ୱ ଅଭିଭାଷଣ ସହ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଜେ.କେ. ଜୁନିଅର କଲେଜରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସେବା ଯୋଜନା ଦିବସ ପାଳିତ

କଳାହାଣ୍ଡି, (ନିପ୍ର) : ସ୍ଥାନୀୟ ଜଗନ୍ନାଥ କୌଶଲ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ(ଜୁନିଅର କଲେଜ)ରେ ୫ମୀତମ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସେବା ଯୋଜନା ଦିବସ ଅବସ୍ଥାପନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୪ ତାରିଖ ଦିନ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଣୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପ୍ରତିମାରେ ମାଲ୍ୟାର୍ପଣ ପରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ପୂର୍ବକ ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀ ଅଧ୍ୟାପକ ନୀଳାୟନ ପାତ୍ର ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସଭାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସେବା ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତଥା ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀର ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ଯୋଗଦାନ ବିଷୟରେ ବକ୍ତାବୁଦ୍ଧ ଆଲୋଚନା ପାତ୍ର କରିଥିଲେ । ସଭାରେ ଏନ.ଏସ.ଏସ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗୀତ, ଆହ୍ୱାନ ଗୀତ ସଦ୍‌ଭାବନା ଗୀତ ଓ ଶେଷରେ ସଂକଳ୍ପଗୀତ 'ହମ ହୋ' ଗେ

କାମଯାବ' ଗାନ ପୂର୍ବକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କୁ ବେତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ହେମନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ, ଅଧ୍ୟାପକ ଗିରିରାଜ ଗହିର, ଅଧ୍ୟାପକ ମୁକେଶ ବହିଦାର, ଗୁରୁପାଳ ଚିନ୍ମୟ ରଣା, ପି.ଇ.ଟି ଲଳିତ ଗୌଡ଼ ପ୍ରମୁଖ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କଲେଜର କର୍ମଚାରୀ ବୃନ୍ଦ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପକ ହେମନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଅଟୋ ସହ ସ୍ମୃତି ମୁହଁ ମୁହଁ ଧକ୍କା : ପୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଗୁରୁତର

ବ୍ରହ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ଛତ୍ରପୁର ସହର ଠାରୁ ମାତ୍ର ଏକ କି.ମି. ଦୂର ପୋଡାପଦର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର କୁମାରବେଗପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମର ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଅଟୋ ଧକ୍କାରେ ଦୁଇ ଜଣ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଗଙ୍ଗାପୁର ଗ୍ରାମର ସନ୍ତୋଷ ସେଠା (୫୦) ଓ ଗୌରାଙ୍ଗ ମୁକୁଳି (୨୦) ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ପ୍ରକାଶ ଆଉକି ଗୌରାଙ୍ଗ ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ ଏକ ସ୍ମୃତି ଯୋଗେ ଛତ୍ରପୁରରୁ ନିଜଗ୍ରାମ ଗଙ୍ଗାପୁର ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ କୁମାରବେଗପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟ ସଡକ ପଥରେ ଏକ ଅଟୋ ତାଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲା । ଫଳରେ ସ୍ମୃତି ଚାଳକ ଓ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଥିବା ଦୁଇଜଣ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଏକ ଅଟୋ ଯୋଗେ ତାଙ୍କୁ ଛତ୍ରପୁର ଉପଖଣ୍ଡ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ

ଆଣ୍ଡାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସକଳାପନ୍ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବଡ଼ ମେଡିକାଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଛତ୍ରପୁର ଥାନା ପୋଲିସ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଦୁର୍ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟାଇଥିବା ଗାଡିକୁ ଜବତ କରି ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ଜାରି ରଖିଛି ।

ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ବରପାଲି ଠାରେ ସାଗତୋତ୍ସବ

ବରଗଡ଼, (ନିପ୍ର) : ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ବରପାଲି ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଦଳାପାଲି ସ୍ଥିତ ଜଗବନ୍ଧୁ ଦାଶ ସ୍ମାରକ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ପଦ୍ମିନୀ ଦାଶଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ କୋଭିଡ ନିୟମ ମାନି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ବିଶ୍ୱମୋହନ ମହାପାତ୍ର ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଅଜିତ କୁମାର ଛାତ୍ରିଆ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପଣ୍ଡା ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଓ ଯୁକ୍ତଦୁଇ ଜଗବନ୍ଧୁ ଦାଶ, ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ମେହେର, ଇଂରାଜୀ ଅଧ୍ୟାପକ ସୁଧାଂଶୁ ଦାଶ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । କଲେଜର ଛାତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରିଥିଲେ । ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପାଦକ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଯତୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ ସ୍ୱାଗତ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏ ଅବସରରେ ଅଧ୍ୟାପିକା ପିଙ୍କି ବାରିକ୍ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ କାମନା କରିଥିଲେ ।

ହିନ୍ଦୀ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପିକା ଜ୍ୟୋତି ସାହୁ ଶେଷରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରି ସଭା ସାଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । ପରେ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଅଧ୍ୟାପିକା କର୍ମଚାରୀ ବୃନ୍ଦ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରିବା ସହ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପକ ସୁନୀଲ କୁମାର ନନ୍ଦ, ସାଗର ପଧାନ, ନୀତେଶ ତାଣ୍ଡି, ଅଧ୍ୟାପିକା ଅଙ୍କିତା ବାବୁ, ନିଳାମା ନାୟକ, ଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ, ଏବଂ ସହକର୍ମୀ ବୃନ୍ଦ ଶଶାଙ୍କ ଶେଖର ପଧାନ, ସାର୍ଥକ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ମିଶ୍ର, ବିରେନ୍ଦ୍ର ଖଟୁଆ, ନୃପରାଜ ବରିହା, କାଲୁ କୁସାର, ଆନନ୍ଦ ବେହେରା, ତ୍ରିପୁରା ବେହେରା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ପୁବ ସାମ୍ବାଦିକ ଅରିନ୍ଦମଙ୍କ ଅକାଳ ବିୟୋଗରେ ଛତ୍ରପୁର ପ୍ରେସକ୍ଲବ ପକ୍ଷରୁ ଗଭୀର ଶୋକ ପ୍ରକାଶ

ଛତ୍ରପୁର, (ନିପ୍ର) : ଓଡ଼ିଶାର କାର୍ଯ୍ୟରତ ଯୁବ ସାମ୍ବାଦିକ ଅରିନ୍ଦମ ଦାସଙ୍କ ଅକାଳ ବିୟୋଗ ଘଟିଛି । ଏନେଇ ଛତ୍ରପୁର ପ୍ରେସକ୍ଲବ ପକ୍ଷରୁ ଗଭୀର ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶାର ସାମ୍ବାଦିକତା ଜଗତ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ଅମର ଆତ୍ମାର ସଦ୍‌ଗତି କାମନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ମିନଟ ନୀରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିସହ ଛତ୍ରପୁର ପ୍ରେସକ୍ଲବର ବନ୍ଧୁମାନେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଠାରେ ସମସ୍ତ ଆହତଙ୍କ ଆଶୁ ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରିଛନ୍ତି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଶୁକ୍ରବାର ବଡ଼ିଭୋରରୁ ମୁଣ୍ଡଲିଠାରେ ମହାନଦୀରେ ଫସି ରହିଥିଲା ଏକ ଦନ୍ତାହତୀ ।

ଏହି ହାତୀକୁ କୁଳକୁ ଆଣିବାକୁ ବନ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ, କିଛି କର୍ମଚାରୀ ଓ ଓଡ୍ରାଫ୍ ଟିମ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ହାତୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଓଡ୍ରାଫ୍ ଟିମ୍ ସହ ଏକ ବୋର୍ଡରେ କ୍ୟାମେରା ଧରି ଅରିନ୍ଦମ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ବୋର୍ଡ଼ ଓଲଟି ପଡ଼ିଥିଲା । ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ଏସିବିରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସହ

ଆଉ ଜଣେ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହି ଶୋକ ସଭାରେ ଛତ୍ରପୁର ପ୍ରେସ କ୍ଲବର ଉପଦେଷ୍ଟା ବସନ୍ତ କୁମାର ମହାରଣା, ସଭାପତି ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ମହାରଣା, ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ପାତ୍ର, କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ସରୋଜ କୁମାର ସାମଲ, ଉପସଭାପତି ସୁଧର କୁମାର ନାହାଳ, ସହସମ୍ପାଦକ ଇନ୍ଦୁ ଅମିନ ଖାନ୍ ଓ କେ. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ, ସାମ୍ବାଦିକ ଅଜିତ ସ୍ୱାଇଁ, ଖୁରୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର, ରବିନ୍ଦ୍ର ନାହାଳ, ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ, ବିସ୍ମୟ ପ୍ରଧାନ, ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ, ଗୌରପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସମେତ ବହୁ ସାମ୍ବାଦିକ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସ୍ମରଣ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ମୃତିପତ୍ରି ଗଭୀର ଶୁଭାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଲଖମରା ମଣ୍ଡଳ ତରଫରୁ ପଣ୍ଡିତ ଦାନଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ପଦ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଲଖମରା ମଣ୍ଡଳ ତରଫରୁ ଗତକାଳି ପଣ୍ଡିତ ଦାନଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଜୟନ୍ତୀ ରୁକ୍ମରାମୁଣ୍ଡା ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ମହୁଲପାଲିଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଲଖମରା ମଣ୍ଡଳ ସଭାପତି ଭୀଷ୍ମଦେବ ସାହୁଙ୍କ ଆହ୍ୱାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ରାଜ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଭୁଏ ଯୋଗଦାନ କରି ପଣ୍ଡିତ ଦାନଦୟାଲଙ୍କ ଜୀବନ ତଥା ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ କଥା ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ

ରାଜ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସଦସ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଛତ୍ରିଆ, କୃଷକ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସଦସ୍ୟ ପୁରନ୍ଦର ସାହୁ, ଜଗଦିଶ ସାହୁ, ରମେଶ ବରିହା, ଅମୃତ ଠାକୁର, ଦୁଷ୍ମନ୍ତ ସାହୁ ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ରୁଦ୍ରମଣି ବେରିଆ, ରମେଶ ପ୍ରଧାନ, ରଣଜିତ ଭୋଇ, ଯୁଧିଷ୍ଠିର ନାଏକ, ତୋଳାମଣି ପ୍ରଧାନ, ମଥାମଣି ଭୋଇ, ପବନ ବାରିକ, ସଫେତ ବାରିକଙ୍କ ସମେତ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଅସହାୟ ଶବ୍ଦକୁ ଚାରିକାନ୍ଧ ଦେଇ ଶବ୍ଦ ସମ୍ବାର କଲା ସେବା ଚେରିଟେବୁଲ ଟ୍ରଷ୍ଟ

ପାଟଣାଗଡ଼, (ନିପ୍ର) : ପ୍ରେମ ମଣିଷକୁ କେତେବେଳେ ଅନ୍ଧ କରିଦିଏ ତ କେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଦିଏ ତ କେତେବେଳେ ଚରମ ସାମା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଦିଏ । କେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ଜୀବନ ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ପଛ ଘୁଞ୍ଚା ଦିଏନି । ପ୍ରେମ ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମ ଶାଶ୍ୱତ । ପୁଅ ଝିଅ ପ୍ରେମ କରି ବେଳେବେଳେ ଭୁଲ ବାଟର ପଥକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରେମକୁ କେବେ କେବେ ଜାତି ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ବାଧା ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରେମକୁ ଜାତି ସମାଜ ସ୍ୱୀକୃତି ମଧ୍ୟ ଦେଇନଥାଏ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ । ପ୍ରେମ ବିବାହ ହେଉ କି ଗାନ୍ଧର୍ବ(ଉଧୁଳିଆ) ବିବାହରେ ଯଦି ପୁଅ ଝିଅ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ହୋଇଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଜାତି ସମାଜ ମଧ୍ୟ ଜାତି ସମାଜ ନିୟମ ଅନୁସାରେ କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥାନ୍ତି । ସମୟ ସମୟରେ ଜାତିରୁ ମଧ୍ୟ ବାସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଏମିତି ଘଟଣା ଘଟିଛି ବେଳପଡା ବ୍ଲକ୍ ମୁଦା ଗ୍ରାମରେ । ସୁତନା ଅନୁସାରେ ଗଣ୍ଡ ଜାତିର ମହିଳା ପାର୍ବତୀ ଧରଣୀ କେଉଁଠି ଜାତିର ପୁଅକୁ ଗାନ୍ଧର୍ବ(ଉଧୁଳିଆ) ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଶବ୍ଦ ସମ୍ବାର କରିବାକୁ ନା ଆସିଲେ ଜାତି ସମାଜ ନା ଆସିଲେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକମାନେ । ଖବର ପାଇ ସେବା ଚେରିଟେବୁଲ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ଗାଁକୁ ଯାଇ ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ପୁଅ ଦ୍ୱାରା ଧରଣୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ସହ ସମବେଦନା ଜଣାଇଥିଲେ । ସେବା ଚେରିଟେବୁଲ ଟ୍ରଷ୍ଟର ସଦସ୍ୟ ଓ ପୁଅ ଦ୍ୱାରା

ଧରଣୀଙ୍କ ସହ ବର୍ଷାରେ ଭିଜି ଭିଜି ଶବ୍ଦକୁ ଚାରି କାନ୍ଧ ଦେଇ ସ୍ଥାନୀୟ ଶୁଶାନ ଘାଟକୁ ନେଇ ସମ୍ମାନେ ଶବ୍ଦ ସମ୍ବାର କରିଥିଲେ । ଆଜିର ଶବ୍ଦ ସମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସେବା ଚେରିଟେବୁଲ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଉପସଭାପତି ଗିରିରାଜ ଭୋଇ, ବନମାଳୀ ନାଏକ, ସିପୁନ ଖମାରା ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଶବ୍ଦ ସମ୍ବାର କରିଥିଲେ । ଏହି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ବରିକେଲ ମଣ୍ଡଳରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପଣ୍ଡିତ ଦାନଦୟାଳ ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ

ପଦ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ଆଜି ପଦ୍ମପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ବରିକେଲ ମଣ୍ଡଳ ଭେଉଁରିଆଠାରେ ମଣ୍ଡଳ ସଭାପତି ସୌକିଲାଳ ସାହାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପଣ୍ଡିତ ଦାନଦୟାଳ ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଭେଉଁରିଆରେ ଥିବା ଶୈବପୀଠାରେ “ସେବା ଓ ସମର୍ପଣ” ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଚ୍ଛଭାରତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରି ମହିରର ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବାରିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତଥା ପୂର୍ବତନ ଆଦିବାସୀ ମୋର୍ଚ୍ଚା ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ଲୋଚନ ବରିହା, ରାଜ ବୋରାସମର ବ୍ଲକ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କୁମାର ମଣି ନାୟକ, କୃଷକ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସଭାପତି ବସନ୍ତ ବଡ଼େଇ, ହରିଜନ ମୋର୍ଚ୍ଚା ମଣ୍ଡଳ ସଭାପତି ହଜାରୁ ମଲ୍ଲିକ, ମହିଳା ମୋର୍ଚ୍ଚା ମଣ୍ଡଳ ସଭାପତି ଅନିତା ସାହୁ, ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ସମ୍ପାଦିକା ସରସ୍ୱତୀ ସାହୁ, ବରିକେଲ ମଣ୍ଡଳ ସୁବ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସଭାପତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମାରେଇ, ଉପସଭାପତି ବେଦ ପ୍ରକାଶ ବିଶ୍ୱାଳ, ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ରାଜୀବ ରୁଧ୍ରା, ମଣ୍ଡଳ ଉପସଭାପତି ଦିବ୍ୟ

କିଶୋର ପ୍ରଧାନ, ଚିକେଲାଇ ସାହୁ, ଜିଲ୍ଲା ସଂଯୋଜକ ସୁବ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ବରିହା ଓ ମଣ୍ଡଳ ପାଣ୍ଡେ, ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ସୁଧାଂଶୁ ପଟେଲ, କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଭାଷଣ ସାହୁ, ସଂପାଦକ ସରଜିତନ ସାହୁଙ୍କ ସମେତ ବରିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ହେବାକୁ ଥିବା ପଦ୍ମପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ତରୀୟ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ବରିକେଲ ମଣ୍ଡଳ ସଂଯୋଜକ ରାଜିବ ରୁଧ୍ରାଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ପରିଶେଷରେ ସରସ୍ୱତୀ ସାହୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚାୟତରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ ହେଲେ କାର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦାନ

ବଙ୍ଗୋମୁଣ୍ଡା, (ନିପ୍ର) : ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ବଙ୍ଗୋମୁଣ୍ଡା ବ୍ଲକ୍ ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଆଜି ବିଜୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବାମା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବିଜୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ କାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧନ କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଗୃହ ଓ ଶକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଦିବ୍ୟଶଙ୍କର ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଭବ୍ୟ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫିରୋଜ ଖାଁ, ଅଜୟ ଦାସ, ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ସଦସ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବେହେରା, ବିଡ଼ିଓ ରିପୁନାଥ ସୁନା, ଏକାଉଷ୍ଟ ଅଫିସର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର, ସେଫାଳି ସେଲମା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଭୁବନାଡ଼ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ସୁବରାଜ ବେହେରା, ସମିତି ସଭ୍ୟ ପଙ୍କ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ କାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧନ କରିଥିଲେ । ପିଇଓ ହେମନ୍ତ ବେହେରା, ଅଜନନ୍ଦ୍ରାଜି କର୍ମା, ଆଶା ମା', ଓଡ଼ିଶା ଜୀବିକା ମିଶନର ସିଆରପି, ଏମ୍ବିକେ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେହିପରି ଝଲପ୍ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସରପଞ୍ଚ ଦୟାସି ବେହେରା, ବ୍ଲକ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରଞ୍ଜୁବାଲା ବେହେରା, ପିଇଓ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସାହୁ ଏବଂ ଦେବଗା ପଞ୍ଚାୟତରେ ସରପଞ୍ଚ

ସୁନିତା ସାହୁ, ସମିତି ସଭ୍ୟ ପିତାମ୍ବର ସୁନା, ଦେବଗା ପିଇଓ ସଂକାର୍ଜନ ମାଝୀ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବାମା କାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧନ କରିଥିବା ବେଳେ ସିନ୍ଧେକେଲା ପଞ୍ଚାୟତରେ ସରପଞ୍ଚ ରାଜା ଅନାପତି, ସୁବାଷ ଜୈନ, ଅଶୋକ ଜୈନ, ମୁନିରାମ ଜୈନ,

ନିଖିଳ ଜୈନ, ପିଇଓ କୁଳମଣି ମେହେର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେହିପରି ଅର୍ଶାତୁଳା ଫଂଚାୟତରେ ସରପଞ୍ଚ ହେମଲତା ବେହେରା, ପିଇଓ ପରମାନନ୍ଦ ମହାନନ୍ଦ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ହିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ ହେଲେ କାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧନ କରିଥିଲେ ।

ଅରୁଣା ସ୍ନେହାସେବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଛତ୍ରପୁର ବିଧାୟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଶନ ସାମଗ୍ରୀ ବଣ୍ଟନ

ବ୍ରହ୍ମପୁର, (ନିପ୍ର) : ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଅରୁଣା ସ୍ନେହାସେବା ଅନୁଷ୍ଠାନ “ଅରୁଣା” ପକ୍ଷରୁ ଛତ୍ରପୁର ବ୍ଲକ୍ ୪୭ ଜଣ ପିତୃମାତୃ ହରା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ରାଶନ ସାମଗ୍ରୀର ଏକ କାର୍ଡ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି । ବିପୁଲିଙ୍ଗୀ ଗ୍ରାମର ବିରସିଂହା ପୀଠରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଛତ୍ରପୁର ବିଧାୟକ ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ଯୋଗଦେଇ ରାଶନ ସାମଗ୍ରୀ ବଣ୍ଟନ କରିବା ସହ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସରକାରୀ ଯୋଜନାର ସହାୟତା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ ବୋଲି ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଥିଲେ । ଅରୁଣା ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ପାଦିକା ସୌଦାମିନୀ ରଥ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୪୨୦ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଏହି ରାଶନ ସାମଗ୍ରୀ କିଟ୍ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁବ ସମାଜସେବା ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସୁବନେତା ବିମଳ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ପୂର୍ବତନ ସାଂସଦ ପ୍ରତିନିଧି ବଟକୃଷ୍ଣ

ପଣ୍ଡା, ପୂର୍ବତନ ଛତ୍ରପୁର ବ୍ଲକ୍ ବିଜେଡି ସଭାପତି ପ୍ରଭାସି ପ୍ରଧାନ, ପୂର୍ବତନ ବ୍ଲକ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭଗବାନ ବେହେରା, ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ପଣ୍ଡା, ସରପଞ୍ଚ ଟି.ନରସିଂହ ରେଡି, ପୂର୍ବତନ ସରପଞ୍ଚ ଟି. ଗୌରିୟା ରେଡି, ଭିକାରୀ ଚରଣ ଦାଶ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡାଙ୍କ ସମେତ ଫଂଚାୟତର ବହୁ ଜନସାଧାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଅରୁଣା ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମାଜ ସେବା ମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସକ୍ରିୟ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ଟାଉନ ଥାନାରେ ଯୁବକଙ୍କ ସଂଦେହ ଜନକ ମୃତ୍ୟୁ : ସହରରେ ଭଞ୍ଜେଜନା ସୃଷ୍ଟି

ବରଗଡ଼, (ନିପ୍ର) : ଗଡ଼କାଳି ରାତିରେ ବରଗଡ଼ ଟାଉନ ପୋଲିସ ଏକ ପୁରୁଣା ଗଣ୍ଡଗୋଳ କେସରେ ଜନୈକ ଯୁବକଙ୍କୁ ଦିନଟିଏ ପାଇଁ ଆଣିବା ପରେ ଥାନାରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ଯୁବକଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ଜନକ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟଣାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଆଜି ବରଗଡ଼ରେ ପ୍ରବଳ ଭଞ୍ଜେଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଉତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକେ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭଙ୍ଗାଉଳା କରିବା ସହ ମୃତ ଦେହକୁ ଗାନ୍ଧୀ ଛକଠାରେ ରାସ୍ତାରେ ରଖି ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସୁତନା ଅନୁସାରେ ଗଡ଼ ରାତିରେ ବରଗଡ଼ ଟାଉନ ଥାନାର ପୋଲିସ ତୋରାର ଜନୈକ ଯୁବକ ଗୋବିନ୍ଦ କୁମାରଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ଆଣିଥିଲେ । ମାସେ ଆଗରୁ ଏକ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଘଟଣାରେ ସଂପୃକ୍ତ ଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିସର ସୁତନା ଅନୁସାରେ ଭୋରରେ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଦେହ ହଠାତ୍ ଖରାପ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବରଗଡ଼ ସହରରେ ଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଖେପାପାଲି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ସେଠାରେ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହି ଖବର ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ପରେ ସହରରେ ତୀବ୍ର ଭଞ୍ଜେଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଉତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭଙ୍ଗାଉଳା କରିଥିଲେ । ପରେ ମୃତ ଦେହ ସେଠାରୁ ଆଣି ବରଗଡ଼ ଗାନ୍ଧୀଛକଠାରେ ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିଥିଲେ । ମୃତ ଯୁବକଙ୍କ ଶବ୍ଦ

ରାସ୍ତା ଉପରେ ରଖି ଉତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକେ ରାସ୍ତାରୋକ କରିଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ପରିସ୍ଥିତି ଅଣାୟତ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ସୁତନା ମିଳିଛି । ଉତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରତାଇବାକୁ ଯାଇ ପୋଲିସ ଲାଠି ଚାଳି କରିଥିବା ସୁତନା ମିଳିଛି । ଫଳରେ କିଛି ଲୋକ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଖବର ମିଳିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଭଞ୍ଜେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିବାରୁ ସାରା ଅଞ୍ଚଳ ପୋଲିସ ଛାଉଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏସପି ଅଫିସ ଛକରେ ପୋଲିସ ଘୂରମାର୍ଚ୍ଚ କରିବା ସହ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ନଜର ରଖିଛି । ପୋଲିସ କର୍ତ୍ତନରେ ମୃତଦେହ ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ ପାଇଁ

ନିଆଯାଇଛି । ଆସନ୍ତାକାଳି ସକାଳେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ହେବ ବୋଲି ସୁତନା ମିଳିଛି । ଡିଆଇଜି ଜୟନାରାୟନ ପଙ୍କଜ ପରିସ୍ଥିତିର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ବରଗଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚି ବରଗଡ଼ ଏସପି ଅଫିସରେ ଘଟଣାର ସମୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ମୃତକଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ବୈଠକକୁ ଡକାଯାଇ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଥିବା ସୁତନା ମିଳିଛି । ବରଗଡ଼ ବିଧାୟକ ଦେବେଶ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମିର୍ଚ୍ଚା ଚନ୍ଦ୍ରୋ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ସହରରେ ଚାପା ଭଞ୍ଜେଜନା ରହି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଛି ବୋଲି ସୁତନା ମିଳିଛି ।

ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ହୋମିଓପ୍ୟାଥିକ ଔଷଧ ଓ ପୁସ୍ତକ ଉପଲବ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ର

HOMOEOPATHY HAVEN

Sonepur Road, Bolangir

ସାରଳା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ମନୋଜ ପଣ୍ଡା

ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରେ ଦିନେ

ଆସନ୍ତା ପାଞ୍ଚଦିନ ଶତରୁପାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ । ସାତବର୍ଷର ପ୍ରତୀକ୍ଷା ପରେ ତାଙ୍କର ଲପସିତ ପାଞ୍ଚଦିନ ଏବେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ମନରେ କେତେ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଏଇ ଉତ୍ସାହ ଯୋଗୁଁ ହିଁ କେତେ ବିରାଟ ଆୟୋଜନ । ସ୍ୱୟଂଭୂବ କେବେ ଭାବି ନଥିଲା ତା ଜୀବନରେ ଏମିତି ଏକ ବିରାଟ ଆୟୋଜନର ସମୟ ଆସିବ ବୋଲି ।

ସ୍ୱୟଂଭୂବ କିଂତୁ ଆୟୋଜନ କରିବାରେ ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହୀ । କାରଣ ଏ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ତା'ର ଗଭୀର ଆସ୍ଥା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ । ତାର ପ୍ରତିଟି ଦିନ ଓ ପ୍ରତିଟି ଦିନର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ପ୍ରତିଟି ଘଟଣା ପୂର୍ବ ଆୟୋଜିତ ଥାଏ । ଆଜି ରାତିରେ ସେ କ'ଣ ଖାଇବ, କେତେ ପରିମାଣର କେଲୋରିଜ୍, କେଉଁ କେଉଁ ଚିଟାମିନ, କେତେ ପରିମାଣର କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ପାଇବ ସେ ସବୁ ତାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଧାରିତ । ଖାଇଲା ବେଳକୁ କେଉଁ ରଙ୍ଗର ଲାଇଟ୍ ଜଳିବ, କେତେ ଦୂରରେ ଜଳିବ, ଟେପ୍-ରେକର୍ଡରରେ କେଉଁ କ୍ୟାସେଟ୍ କେତେ ଭଲ୍‌ମ୍‌ମ୍‌ରେ ବାଜିବ ତାହା ତାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଧାରିତ । ଶୋଇଲା ବେଳକୁ କଣ ପିଂପି ଶୋଇବ, କେଉଁ ଆଲୁଅ ଜଳିବ, କେଉଁ କବାଟ - ଝରକା ଖୋଲା - ବନ୍ଦ ରହିବ, ଫ୍ୟାନଟି କେତେ ପରିମାଣରେ ଘୁରିବ, କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ଚାନ୍ଦର - ଉଲେନ, ସିଲକ୍, ସୁତା - କେଉଁ ରଙ୍ଗର ଚାନ୍ଦର ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି କେତେ ସମୟ ଶୋଇବ, ଏସବୁ ତାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଧାରିତ । ସ୍ୱୟଂଭୂବ ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିଲାକ୍ଷଣି ଦୁଇମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଶୋଇପଡ଼େ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉଠିବାପାଇଁ ଭାବିଥିବ, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠିପଡ଼େ । ତା ପାଇଁ ଶୋଇବାଟା ଏକ ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ତେଣୁ ଦିନର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଯେତେ ସମୟ ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ ସେ ଶୋଇପାରେ ଓ ଉଠିପାରେ । ଶତରୁପା ମୁଁତ କୁଡ଼ାଇ, ଶାଢ଼ି ବଦଳାଇ ବାହାରିବା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରେ ଦଶ ମିନିଟ୍ ଗଭୀର ନିଦରେ ଶୋଇ ଉଠିପାରେ ।

ସ୍ୱୟଂଭୂବର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ବି ଏକ ଆୟୋଜନ । କେଉଁ ପ୍ୟାଟ୍ ସାଙ୍ଗରେ କେଉଁ ସାର୍ଟ୍, କେଉଁ ଯୋଡ଼ା, କେଉଁ ରଙ୍ଗର ଅଂତରଘାଝା ସେ ସବୁ ପୂର୍ବରୁ ଭାବି ନିଏ । କେଉଁ ପ୍ରକାର ପୋଷାକ ଲଗାଇଲେ ସ୍ୱଚ୍ଚତରେ ଯିବ ବା ଚାଲିଚାଲି ଯିବ ବା କାର୍ ରେ ଯିବ ବା ବସରେ ଯିବ ସେ ସବୁ ତାର ପୂର୍ବ ଆୟୋଜିତ । କେବେ ବି ଅନ୍ୟଥା ହୁଏନା । ବସ୍ ରେ ଯିବାପାଇଁ ନିର୍ଧାରିତ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସେ କେବେବି ସ୍ୱଚ୍ଚତରେ ଯାଏନା । କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି, ସକାଳ ବେଳା ଯାଉଛି ନା ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯାଉଛି, କେଉଁ ରତ୍ନରେ ଯାଉଛି, ବାହାରେ ଏବଂ ଭିତରେ କେତେ ଉତ୍ତାପ ଅଛି, କାହାକାହା ସାଙ୍ଗରେ ଯାଉଛି ନା ଏକା ଯାଉଛି, କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ଯାଉଛି, ଏସବୁରେ ମଧ୍ୟ ତାର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାର

ଆୟୋଜନ ନିର୍ଭର କରେ । ତାର ପୋଷାକ ସାଙ୍ଗରେ ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ମେଘ, ଆକାଶ, ଅଧାର, ଆଲୁଅ, ପାଣିପବନ, ଭିତ୍ତି ନିକାଂତନ, ଜଂଗଲ, ମରୁଭୂଇଁ ଏସବୁ ଖାପ ନ ଖାଇଲେ ତା ହେଲେ ସେ ଅଧବାଟରୁ ଫେରିଆସେ ଓ ତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟୋଜନକୁ ବାତିଲ କରି ଶୋଇଯାଏ ।

ଆୟୋଜନ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ସ୍ୱୟଂଭୂବ ବି ଏକ ମୁକ୍ତ ମଣିଷ । ତାର ଆୟୋଜନସବୁ ପୂର୍ବ ନିର୍ଧାରିତ ହେଲେ ବି ସେସବୁକୁ ଯେ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇପାରେ, ବାତିଲ କରି ଦେଇପାରେ, ଘୁଂଚାଇ ଦେଇପାରେ । ଆୟୋଜନ ସରିଗଲା ପରେ ବି ତାକୁ ମନ ନ ଲାଗିଲେ ସଜଡ଼ା ସଜଡ଼ି କରିପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ କଣ କଣ ସବୁ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ସେ ସବୁରେ ସେ ଆଦୌ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏନା । ସେ କହେ, କେବଳ କହେ ନୁହେଁ, ବଂର କୁହାଯାଉ ସେ ଆଠରୁ ଉଦ୍ଧାରିବ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଲକ୍ଷସ୍ତଳରେ ପହଂଚିବା ଯେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ଏକାପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏବଂ ଯେତେତୁ ଅତିମ ଲକ୍ଷସ୍ତଳ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଶିଖର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ବଂଚିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବିତେଇବାକୁ ପଡ଼େ । ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ ଆୟୋଜନରେ ଲାଗିବାକୁ ମନ ହୁଏ । ପ୍ରସ୍ତୁତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲେ, ଆୟୋଜନ ତାର ସୁନ୍ଦର ଖୋଲପା । ପୋକର ବି ନାରସିଂହସ୍ୱ ବିଭ୍ରମ ଥାଏ କାଳେ ! ଆପଣା ସ୍ୱେଦର ତରଳତାରେ ଘାରିହୋଇ କୋଷଭିତରେ ବଂଚେ ଓ ମରେ ।

ଶତରୁପାଙ୍କ ଆଗାମୀ ପାଞ୍ଚଦିନର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ବି ଖୁବ୍ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆଗ୍ରହରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲା । ପୂର୍ବରୁ ଶତରୁପା ଭାବିଥିଲେ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ତଂତୁ ଟାଣି ତା ଭିତରେ ପାଞ୍ଚଦିନ କଟାଇ ଦେବେ । କିଂତୁ ଆୟୋଜନ କରୁ କରୁ ତାହା ବିରାଟ ହେଇ ଯାଉଛି । କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପାହାଡ଼ର ଶିଖରକୁ ଯାଇ ବଡ଼ିଶ ଫୁଟ୍ ଲଂବ ଓ ଓସାର ଏବଂ ସାତ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାରେ ତାର ବାଡ଼ ଦେବାରେ ଦଶ ହଜାର ଟଂକା ସାରି ସେମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ତିରିଶ ଫୁଟ୍ ଲଂବ ଓସାର ଓ ଫଂଦର ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାର ମଶାରି ତିଆରି କରିବାରେ ଗୁଡ଼ାଏ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏବେ ପୁଣି ଟ୍ରକ ଭର୍ତ୍ତି ଘରୋଇ ଜିନିଷ ସେଠାକୁ ନିଆହେବ । ରକ୍ଷା ହୋଇଛି କୌଣସି ଘରୋଇ କଂପାନିର ଖଣି ଖୋଳିବାର ଯୋଜନା ଯୋଗୁଁ ପାହାଡ଼ର ଶିଖର ଯାଏ ଘୁରି ଘୁରି ରାସ୍ତାଟିଏ ଲଂବିଯାଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଯୋଗୁଁ ଏବେ ସେ କଂପାନୀ ସରକାରଙ୍କ ସହ ରୁକ୍ତି ଭଂଗକରି ଏ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଛି ।

ତାରବାଡ଼ ଦିଆହୋଇଛି କେବଳ ଜଂଗଲୀ ଜୀବଜଂତୁଙ୍କ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା

ପାଇଁ । ତା' ଭିତରେ ପୁଆଳରେ ପ୍ରକାଂତକାୟ ଛାତଟିଏ କରାଯାଇଛି । ଛାତତଳେ ମଶାରି ଲଗାଯାଇ ସମୁଦାୟ ଆକାଶକୁ ଡଂକା ଯାଇଛି । ଟ୍ରକଭର୍ତ୍ତି ଜିନିଷକୁ ଚାରିଜଣ କୁଲିଙ୍କ ସହାୟତାରେ ତା' ଭିତରେ ସଜାଇ ରଖାଗଲା । ଜେନେରେଟର୍ କୁ ଗୋଟିଏ ଗାତ ଭିତରେ ରଖାଯାଇ ଡଂକି ଦିଆଗଲା । ବାହାରକୁ ଯେମିତି ଶବ୍ଦ ଖୁବ୍ କମ୍ ଆସିବ ବା ଆଦୌ ଆସିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ନିରୁକ୍ତ କରାଗଲା । ପଲଂକ, ସୋଫା, ଲୁଗା ଆଲମାରୀ, ଗ୍ୟାସ୍ ଟୁଲି, ରେଫ୍ରିଜେରେଟର୍, ଗ୍ରୀଇଂଡର, ବହି ଆଲମାରୀ, ଖାଇବା ଟେବୁଲ୍ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖାଗଲା । ପାଞ୍ଚଦିନ ପାଇଁ ଫଳ, ଫଳରସ, ରେଡ଼ ଖୁଇନ୍, ପାଣିବୋତଲ, ଚା, ପରିବା ଖାର, ଅଂଡା, ଚିକେନ୍, ଟେଲ, ମସଲା, ତାଲି, ଚାଉଳ, ଲୁଗା, ଚାନ୍ଦର, ଏସବୁ ରଖାଗଲା । ଆଲୁଅ ପାଇଁ ଚାରି କୋଣରେ ଚାରିଟି ଟେବୁଲ୍-ଲାଇଟ୍ ରଖାଗଲା । ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲ୍-ଲାଇଟ୍ ପରିଶ୍ରାମୀ ଭିତରକୁ ଅଣାଗଲା ଯାହାନ୍ତିବୁଜ୍ । ଝରଣାର ଗୋଟିଏ ଧାରକୁ ପାଇପ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭିତରକୁ ଅଣାଗଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିଗରୁ ଅନ୍ୟ ଦିଗ ଯାଏ ପାଣି ବହି ଯିବାପାଇଁ ରାସ୍ତା କରାଗଲା ।

ବହି ଆଲମାରୀ ନେବାକୁ ଶତରୁପା ମନା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଦିନ ପାଇଁ କାହିଁକି ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ବହି ନେବ ? ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଣ ପାଠ ପଢ଼ିବା ? ସ୍ୱୟଂଭୂବ କହିଥିଲା, “ଓଡ଼ିଆଭାଷା ଥରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତିହୋଇ ଚିକିତ୍ସିତ ହେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଗୋଟାଏ ଲାଇବ୍ରେରୀ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ।” ଆଉ କିଛି କହି ନଥିଲା ଏବଂ ଶତରୁପା ବି ବେଶି ମୁକ୍ତି କରି ନଥିଲେ । ଏତେ ବିରାଟ ଆୟୋଜନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶତରୁପା ମନା କରୁଥିଲେ । ସେ ତଂତୁ ଟାଣିବା ସପକ୍ଷରେ ମୁକ୍ତି ବାଡ଼ୁଥିଲେ । ସ୍ୱୟଂଭୂବ କିନ୍ତୁ ତାର ପ୍ରିୟ କଳାକାର ସାଲ୍ ଭାତୋର୍ ଡାଲିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦି'ପଦ ଶୁଣାଇ କହିଥିଲା, “ଡାଲି ଏମିତି ଏକ ଘରେ ରହୁଥିଲେ, ଯାହାର ଆଭ୍ୟନ୍ତର ବାହାରୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଯେଉଁଠୁ ଦେଖିଲେ ବି ଜଣେ ଏକାଧରକୁ ଦେଖି ପାରିବ ତାଙ୍କର ରଂଧାସ୍ଥାନ, ଖାଇବା ସ୍ଥାନ, ଶୋଇବା ବିଛଣା, ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା ସ୍ଥାନ ଓ ସରଂଜାମ, ସବୁ ସ୍ପଷ୍ଟ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ମୁକ୍ତ । କୌଣସିଠି ଆବିଳତା ନାହିଁ । ଛପିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

ଛପି ରହିବା, ଠକିବା, ମିଛକହିବା, ଛଦ୍ମବେଶ ଧାରଣ କରିବା, କେମୋଫ୍ରେଜ୍‌ରେ ବଂଚିବା ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ କଳା, ଯାହା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସଂଭବ ନୁହେଁ । ଜଣେ ଯେତେବେଶି ଛପେ ସେତେ ବେଶି ପରିମାଣରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ । କାରଣ ଏ ପୃଥିବୀର ସବୁଲୋକଙ୍କ ଆଖି ଅନୁସଂଧାନକାରୀ ଆଖି । ସେମାନେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଜିନିଷକୁ ଖୁବ୍ ଚତୁରତାସହ ଆବିଷ୍କାର କରି ପକାନ୍ତି । ଅଥଚ ଆଗରେ ଥିବା ଉନ୍ମୋଚିତ ପଦାର୍ଥକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଧରି ପାରେ ନାହିଁ ।

ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଥିବା ଅନାବନା ଗଛର ଫୁଲକୁ କେହି ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ତାକୁ ନେଇ ତାରବାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇ ଲୋକେ ରକ୍ତ ଝରାଇ ବି ଫୁଲ କୁ ଚୋରାଇ ନେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଆମ ଘର ସବୁ ଇଟା, ସିମେଣ୍ଟରେ ତିଆରି ବୋଲି ତାର ଆଭ୍ୟନ୍ତର ‘ରହସ୍ୟ’ ହୋଇ ରହିଯାଏ ଏବଂ ଲୋକେ ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି । ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଆମ ଘର କାଂଥ ସବୁ କାଟରେ ଯଦି ତିଆରି ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଇର୍ଷ୍ୟ ଓ ଅସୂୟା ମନୋଭାବ ବୋଧ ହୁଏ ନ ଆମାତା ।

ଆଉ ବୁଝିଲ ଶତରୁପା, ମୁଁ ତ ଚାହେଁ ତମେ ଯଦି ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ୟୁଣ୍ଟରେ ତିଆରି ହୋଇଥାନ୍ତା ତମର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିବା କଳିଜା, ହୃତପିଂତ, ଶାରୀ, ଧମନୀ, ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅତନାଳୀ, ହାଡ଼, ମାଂସ, ଚର୍ଚ୍ଚି, ଜାଲ ପରି ବିଛାଇ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ତଂତୁ, ତମର ଫେଲୋପିଆନ ନଳୀ, ଗର୍ଭାଶୟ, ମେନଷ୍ଟ୍ରୁଆଲ୍ ଫ୍ଲୋ ଯଦି ବାହାରକୁ ଦେଖାଯାଉଥାନ୍ତା ତା ହେଲେ ଆମେ ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରେମ କରିପାରୁଥାନ୍ତୁ । କାରଣ ତମର କଣ କଣ

ସବୁ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗେ ବୋଲି ପଚାରିଲେ ମୁଁ କହୁଛି, “ତମର ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧା ପ୍ରଶାଳୀ, ତମର ଏନଟିକ ନାକ, ଯେକୌଣସି ଶିଶୁ ପଛରେ ତମେ ସଂଭ୍ରମରେ ଦୌଡ଼ୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ, ତମର କର୍ପି ରଂଗର କଳିଜା, ଲାଲ ରଂଗର ଧମନୀ, ଧଳା ସ୍ୱଂଜପରି ଗର୍ଭାଶୟ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ । ମୋତେ ବି ଭଲ ଲାଗେ ତମର ଖପୁରୀ ତଳେ ଥିବା ବସାଦହିର ଧଳା ରଂଗ, କୁକୁଡ଼ାର ହାଡ଼ ପରି ସରୁସରୁ ସଳଖ ସଳଖ ହାଡ଼ ଓ ସର୍ବୋପରି, ସେଇ ପୌନଃପୁନିକ ନାଲି, ହଳଦିଆ ରଂଗର ରଜ । ମୋତେ...”

ଶତରୁପା କଥା କାଟି କହୁଛି, “ଆଉ ଆଉ, ତମେ ମୋତେ କେତେ ଭଲପାଉଛ, ମୁଁ ଜାଣେ ।” ଭଲ ପାଇବାର କଥା ପଢ଼ିଲେ ଶତରୁପା ସବୁବେଳେ ଏମିତି ଅଭିମାନ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅଭିମାନର କାରଣ ବି ଅଛି । ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ ସେ ଆଉ କାହା କାହାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲା ସେସବୁ କଥା ନିଃସଂକୋଚରେ ତାଙ୍କୁ କହି ଦେଇଛି ସ୍ୱୟଂଭୂବ । ଏକଥା ବି କହିଛି ଯେ ସେ ଭଲପାଉଥିବା ସମୟରେ ତାକୁ ଯେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା, ତାଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁ ବେଶି ଖୁସି ଲାଗୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସେସବୁ କଥା ଏବେ ପୁରୁଣା ହୋଇ କେବଳ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଯାଇଛି । ଭଲପାଇବା ତ ତାର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଭଲପାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ । କିଂତୁ ଭଲପାଇବା ବି ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଗୁଡ଼ାଏ ଦାୟିତ୍ୱର ବୋଧ ସଂଭାଳିବାକୁ ପଡ଼େ । ତମକୁ କିଛି ନା କିଛି ତମର ପ୍ରେମାସୁଦଠାରୁ ଅହରହ ଲୁଚାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବ । ଛଳନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବ । ସଜାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବ । ବାହାନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବ । ଏବଂ ଏମିତି କାମରେ ତମର ଯଦି ବିଚକ୍ଷଣତା ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତମତ ନାହିଁ ତେବେ ତମେ ପ୍ରେମବଶିତରେ ବିଫଳ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।

ସ୍ୱୟଂଭୂବର ଜୀବନରେ ଏମିତି ହିଁ ହୋଇଛି । ସେଦିନ, ଲିଲିର ବାରଂବାର ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱୟଂଭୂବ କଲେଜ ଲଲେକ୍ସନରେ ଛିଡ଼ା ହେବାପାଇଁ ଫର୍ମ ପୁରଣ କରିଥିବା ହେତୁ ଲିଲି ଲଲେକ୍ସନ ଶେଷ ଯାଏ କଥା ହୋଇ ନଥିଲା । ନିଜ ଘରକୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଆସିବାପାଇଁ ପିପି ବାରମ୍ବାର ଡାକି କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ପାଶୋରି ଦେଇ ଯାଇ ନ ପାରିଥିବାରୁ ସେ ବି ବହୁଦିନ ଯାଏ ମୁହଁମୋଡ଼ିଥିଲା । କାହାର ଭାଇଭଉଣୀର ବାହାଘରକୁ ଯାଇ ନ ପାରିଥିବା ହେତୁ, ତାଙ୍କ ଘରବାଟ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ମାଡ଼ି ନଥିବା ହେତୁ, ବିଶେଷଭାବରେ ଏଇ ପାଶୋରିବା ପ୍ରକୃତି ହେତୁ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ବହୁ ସମୟରେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଛି । କାରଣ ସ୍ୱୟଂଭୂବ କେଫିୟତ ଦେଇ ଜାଣେନା, କାନଧରି ଉଠବସ୍ ଦି'ଥର ହୋଇ ଜାଣେନା, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନିଜେ ଅଂଶଦାର ହୋଇ ଜାଣେନା ।

ଚୁଟି କଲେଜରେ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ାଏ । ଦିନେ ସେ କଲେଜ ବାହାରିପଡ଼ି ତରତରରେ ଆସି, ବଦେଲାୟାରଂ କ କବିତାଟିଏ ଦେଖାଇ, ସଂକ୍ଷେପରେ ଟିକେ କହିଦେବାକୁ କହିଲା । ସେଦିନ ହିଁ ତାର କବିତାଟି କ୍ଲବ୍‌ରେ ବୁଝାଇବାର ଥିଲା । ସ୍ୱୟଂଭୂବ ମନା କଲା । କହିଲା, କବିତା ପଢ଼ିଲେ ତାକୁ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହେଲାପରି ଲାଗେ । ଜରଧରି ଯାଏ । ତେଣୁ ସେ ସଂକ୍ଷେପରେ କହିପାରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସେ ଆଜି କ୍ଲବ୍ ନ ନେଉ । ଚୁଟି ଅଭିମାନ କରି ଚାଲିଗଲା । ଆଉଥରେ ଚୁଟିକୁ ଜରଧରି ଥିବାର ଓ ବାଂଚି ହେଉଥିବାର ଜାଣି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ପାଞ୍ଚଦିନ ଯାଏ ତାକୁ ଦେଖି ଗଲା ନାହିଁ । ତାର ଦେହ ଭଲ ହେଲାପରେ ଯାଇ କହିଥିଲା, “କାହାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଭଲ ମଂଦ ପଚାରିବାକୁ ମୋତେ ଖରାପ ଲାଗେ । ତୁମକୁ କଷ୍ଟ ହେଲା ବେଳକୁ ମୁଁ ଯଦି ପଚାରିବି ‘କେମିତି ଲାଗୁଛି ?’ ତୁମକୁ ଆହୁରି କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ? କଥା କହିପାରୁ ଥିବା ଶବ୍ଦକୁ କୁକୁର-ବିଲୁଆ-ଛଂଚାଣ ଖୁପି ଖାଉଥିବା ବେଳକୁ ତାକୁ କେମିତି ଲାଗୁଛି ପଚାରିଲେ ସେ କଣ କହିବ ? ତୁମର ପ୍ରିୟ ପୁସ୍ତକକୁ ଅଧା ଉଇ ଚରିଯାଇଥିବା ବେଳକୁ ତମେ ଯଦି ତାକୁ କେମିତି ଲାଗୁଛି ପଚାର ସେ କଣ କହିବ ? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଅଧିକାର କେବଳ

ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ଅଛି, ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତମେ ଭଲ ହେଲା ପରେ ଆସିଛି ଏବଂ ଏଇ ଫୁଲତୋଡ଼ା ଖାସ୍ ତମ ପାଇଁ ଆଣିଛି, ନିଅ ।” ଚୁଟି ଫୁଲ ନେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ରାଗିଗଲା ।

କେମୋଫ୍ରେଜ୍‌ରେ ବଂଚିବାର କଳା ସ୍ୱୟଂଭୂବକୁ ଆଦୌ ଜଣାନାହିଁ । ନିକମାଟାଏ । କେତେ ଅପଦସ୍ତ ହୁଏ ! ତଥାପି କିଛି ଶିଖେ ନାହିଁ । ବିଚରା । ଲିଲି, ପିପି, ଚୁଟି ଏବେ ବିବାହିତ ଏବଂ ବୋଧହୁଏ ଜଂଜାଳଗ୍ରସ୍ତ ।

ଶତରୁପାଙ୍କୁ ବାହା ହେଲା ପରେ ବି ସ୍ୱୟଂଭୂବ ଏମିତି ବ୍ୟବହାର କରେ । ଶତରୁପାଙ୍କୁ ସେ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଏ । ତାର ସେ ପ୍ରେମାସୁଦ, କିଂତୁ ଆଧିପତ୍ୟ ନୁହେଁ । ସମୁଦାୟ ସଂସାର ନୁହେଁ । ଶତରୁପା ବି ପୂର୍ବ ପ୍ରେମାସୁଦ ମାନଙ୍କ ପରି ସ୍ୱୟଂଭୂବର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲପାଇବାର ପ୍ରମାଣ ମଝିରେ ମଝିରେ ଚାହାନ୍ତି । ଏଇଟା ଆଉ ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ପ୍ରେମ କଣ ଏକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା ? ନା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ? ମୁଁ କେତେ ଓ ସେ କେତେ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଉଛୁ ତାର ଗୋଟେ ପ୍ରମାଣ କଣ ? ଏପରି ଅସଂଗତ ପ୍ରେମ, ସର୍ତ୍ତାଧୀନ ପ୍ରେମ ସ୍ୱୟଂଭୂବର ମନରେ କାଣିଚାଏ ସୁଖା ନାହିଁ । ଏବଂ ଏକଥା ଶତରୁପା, ଲିଲି, ପିପି, ଚୁଟି କେହି ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ହୁଏତ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ବେଶି ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ସେମାନେ ବୁଝିପାରି ନଥିବା ହେତୁ ସେ ଆଦୌ ଦୁଃଖିତ ନୁହେଁ ।

ଏମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ୱୟଂଭୂବରେ ପ୍ରେମବଶିତ ବିଫଳହେବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ଅଛି । ପ୍ରିୟତମ ବସ୍ତୁ ଓ ପ୍ରିୟତମ ମଣିଷ ଭିତରେ ଫରକ୍ ନ ଜାଣି ସ୍ୱୟଂଭୂବକୁ ସେମାନେ ବସ୍ତୁଟିଏ ଭାବି ଥିଲେ । ବସ୍ତୁକୁ ଫିଙ୍ଗାଯାଇପାରେ, ଛିନିଯାଇପାରେ, ଅଟକ ରଖାଯାଇପାରେ, ଗେଲରେ ପିଟାମରା ଚିରାଫଡ଼ା କରାଯାଇପାରେ । ଯାହାତାହା କରାଯାଇପାରେ । ମାତ୍ର ପ୍ରିୟତମ ମଣିଷକୁ ସେପରି କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ହାରିଯାଏ ଏବଂ ନିଜକୁ ବସ୍ତୁଟିଏ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ । ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଭୂବର ସମୁଦାୟ ସଂସାର, ନୟନପିତୁଳା, ଦାସୀ, ଖେଳନା ହେବାକୁ ଅହରହ ଚେଷ୍ଟାକରେ । ତହିଁରେ ବି ସେ ହାରିଯାଏ । କାରଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ବୋଲି ଶବ୍ଦଟିଏ ଅଛି । ମଣିଷର ସବୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଛି, ମାତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ ନ ହେବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ନାହିଁ । ଏକଥା ବି ତା ପ୍ରେମିକାମାନେ କେହି ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ପାହାଡ଼ ଶିଖରରେ ଏଇ ପାଞ୍ଚଦିନିଆ ନିବାସକୁ କୁହାଗଲା ‘ଇଗ୍ଲୁ’ । ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରେ ସବୁକିଛି ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ସଜା ହୋଇ ରହିଲା ପରେ ଶତରୁପାଙ୍କ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ବାକି ଅଛି । ପ୍ରଥମ ଦିନ ଓ ରାତି ଦୁଇଜଣ ବଂଧୁଙ୍କ ସହ ବିତାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ଛୋଟ ଏକ ବଂଧୁକ ବି ରଖାଗଲା । କେବଳ ବନ୍ୟଜଂତୁମାନଙ୍କୁ ତରାଇ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବା ସକାଶେ । ପ୍ରଥମ ରାତିରେ କେବଳ ତିନି ଯୋଡ଼ା ଆଖି ଦେଖାଗଲା । ଜଂତୁମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ହେଲା ନାହିଁ । ମଶା ବି କାମୁଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ଶାତ ବି ବେଶୀ ନଥିଲା । ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ରାତି ବିତିଗଲା କଥା ହେଉ ହେଉ । ପରଦିନ ତ୍ରୟୋଦଶୀ ତିଥି । ସେଦିନ ହିଁ ଶତରୁପାଙ୍କ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଥାଏ । ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ତ୍ରୟୋଦଶୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଏବଂ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ପ୍ରତିପଦ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟା ଏମିତି ପାଞ୍ଚଦିନ ତାଙ୍କର ଏଠି ରହିବାର ଅଛି । ପରଦିନ ସକାଳବେଳା ଜିପ୍ ରେ ପାହାଡ଼ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲା ବେଳକୁ ଆହୁରି କେତେଗୁଡ଼ିଏ କାର୍ଡ଼ଦେଇ କିଛିଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇଦେବାକୁ ବଂଧୁ ଦି'ଜଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲା ସ୍ୱୟଂଭୂବ ।

ଶିଖର ପ୍ରଦେଶରେ କିଛିଦିନ ରହିବାର ଏତେ ବିରାଟ ଆୟୋଜନ ଦେଖି ଅନେକ ବଂଧୁ, ସହୋଦର, ଅଭିଭାବକ, ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରତିବେଶୀ ସେମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ଏବୁହେଁ ରହିଲାପରେ ସେମାନେ ବୁଲି ଆସିବେ ବୋଲି ବାରଂବାର କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଶତରୁପା ଓ ସ୍ୱୟଂଭୂବ ଏକ ଅ-ନିମଂତ୍ରଣ ପତ୍ର ଛପାଇ ସଭିଙ୍କୁ ବାଂଚି

ଅଣଦେଖା କଂଟାରେ ଝୁଲୁଛି ଯୁକ୍ତ ୨ ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ତଥା ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ

ବଲାଙ୍ଗିର, (ନିପ୍ତ) : ଅଣଦେଖା କଂଟାରେ ଏବେ ଝୁଲୁଛି ଯୁକ୍ତ ୨ ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ତଥା ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ । ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଏବେ ମାନସିକ ଦୁଃଖିନ୍ନତାରେ ଭାଗି ପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ କେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କୋର୍ଟ କଚେରୀ ଧାଉଛନ୍ତି ତ' କେତେବେଳେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାକୁ ଅଂଗ ଉଠୁଛନ୍ତି । ଅଧର ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ନିଜ ଜିଦ୍ରେ ଅଟଳ ରହି ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ସହ ଖେଳ ଖେଳୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ତଥା ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଅନୁସାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟରେ କୋଭିଡ ମହାମାରୀ ଯୋଗୁଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ତା.୦୪/୦୬/୨୦୨୧ରେ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷା ବାତିଲ ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ତା.୦୪/୦୬/୨୦୨୧ରେ ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ତରଫରୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀ ଆଧାରରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏହି ବିକଳ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସମ୍ଭବ ନ ହେବେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ତା.୧୮/୦୬/୨୦୨୧ରେ ଏକ ବିକଳ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତା.୧୯/୦୬/୨୦୨୧ରେ ଡେଡ୍ ଲାଇନ୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ରେଗୁଲାର୍ ଓ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାକ୍ତିକାଳ ପରୀକ୍ଷାରେ ମାର୍କ ସମାନ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଥିଏଟ୍ରି ପରୀକ୍ଷାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଆଧାର ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ରେଗୁଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ମାର୍କ ଆଧାରରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାର୍କକୁ ଭିତ୍ତି କରାଯିବ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଯେଉଁ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ପୂର୍ବବର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ(ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍) କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପୂର୍ବ

ବର୍ଷରେ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନଥିଲେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କିପରି ହେବ, ତାହାର କୌଣସି ଭିତ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଷଦର ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଅବିଭାବକ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାରୁ ସେ ଏଭଳି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ବୋଲି ସେହି ସମୟରେ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତା.୧୯/୦୬/୨୦୨୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବାହାରି ନଥିଲା ଓ ଅଧରପକ୍ଷରେ +୨ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ଫଳାଫଳ ଏହି ଦିନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ରେଜୁଲାର୍ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସମୟରେ ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ୨୦୨୧ ମସିହା ଆଗରୁ ପରିଷଦର କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଫଳାଫଳକୁ ସ୍ଥିର

ରଖାଗଲା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଶ୍ରେଣୀଗୃହ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ । ଏହାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କର ପରିଷଦ ପାଖରେ ପୂର୍ବ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କୀୟ କୌଣସି ରେକର୍ଡ ନାହିଁ । ତଦନୁଯାୟୀ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ତା.୦୨/୦୮/୨୦୨୧ରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା, ଯେଉଁଥିରେ ତା.୦୧/୦୭/୨୦୨୧ ର ତାରିଖ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା । ସଂଯୁକ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଏହା ବି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ରେଗୁଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ୨୦୨୧ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ପରିଷଦର କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନଥିଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ରେକର୍ଡ ପରିଷଦ ପାଖରେ ନଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ମାର୍କ ଆଧାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସେହି ଆଧାରରେ ଉପରୋକ୍ତ

ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ (ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍) ପିଲାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ବାହାରିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇ ତଥା ଭେଦଭାବ ରଖି ସେମାନଙ୍କ ଫଳାଫଳକୁ ସ୍ଥିର ରଖାଯାଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ, ପ୍ରଥମେ ବାହାରିଥିବା ଫଳାଫଳରେ କିଛି ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ପିଲାଙ୍କୁ ପାସ କରାଯାଇଥିଲା, କିଛି ପିଲାଙ୍କୁ ଫେଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କିଛି ପିଲାଙ୍କୁ ରେଜୁଲାର୍ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କେଉଁ ଆଧାରରେ ଗୃହଣ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ନେଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ତଥା ଅବିଭାବକମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ ବାଧିଥିଲେ । ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ, ପୀଡ଼ିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସରକାରଙ୍କ ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପରେ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରାୟ ୧ ମାସ ପରେ ତା.୦୨/୦୯/

୨୧ରେ ଭ୍ରମ୍ ଆଉଟ୍ ପିଲାଙ୍କ ଆଉ ଅଧର ରେଜୁଲାର୍ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଓ ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କ ରେଜୁଲାର୍ ସ୍ଥିର ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଯେଉଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ପୂର୍ବ ରେଜୁଲାର୍ରେ ପାସ କରିଥିଲେ ଓ ଯୁକ୍ତ ୩ ଆଡମିଶନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରି ସାରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚନୀୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ ସରକାରଙ୍କ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଭଳି ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୋଭନୀୟ ବୋଲି ଅବିଭାବକ ମହଲରେ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ରେଗୁଲାର୍ ଏବଂ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସ୍‌ଲାର୍ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ(୨୦୧୬ ମସିହା ଓ ପରେ ପଂଜିକୃତ କରିଥିବା)ଙ୍କ ସମାନ ସିଲ୍‌ବସ୍, ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ପତ୍ର, ସମାନ ଦିନରେ ପରୀକ୍ଷା, ସମାନ ଦିନରେ ରେଜୁଲାର୍, ସମାନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରଣାଳୀ, ମାର୍କସିଟ୍ ଓ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍‌ର ବୈଧତା ସମାନ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ମାପଦଣ୍ଡ କରିବା କେତେଦୂର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏବେ ପରୀକ୍ଷା କରାଇବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ତନାଘନା ଅବସ୍ଥା ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ପାଇଁ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ମାନବିକ ଅଧିକାର କମିଶନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କେତେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ କେତେବେଳେ ଆନ୍ଦୋଳନାତ୍ମକ ପଦ୍ଧି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି ତ' କେତେବେଳେ ନେତା ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ହାରି ଗୃହୀତା କରି ବାର ଦୁଆର ଶୁଣି ପିଣ୍ଡା ହେଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କିପରି ଭାବେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ ଓ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ତାହା ଏକ ବିରାଟ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ +୩ ନାମଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ସରିବା ସ୍ଥିତିରେ ପହଂଚିଛି । ଉକ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ କେଉଁଠି ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ତାହା ଦେବେ ଅଗୋଚର । ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତୁରନ୍ତ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମହଲରେ ମତପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ସୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବଲାଙ୍ଗିର ଗସ୍ତ : ବିଜୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାରେ ସ୍ଵାର୍ଥ ହେଲୁଥିବା କାର୍ତ୍ତ ବଞ୍ଚନର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ବଲାଙ୍ଗିର, (ନିପ୍ତ) : ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଜି ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ଗସ୍ତ କରି ବିଜୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାରେ ସ୍ଵାର୍ଥ ହେଲୁଥିବା କାର୍ତ୍ତ ବଞ୍ଚନର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଚିଟିଲାଗଡ଼, ପାଟଣାଗଡ଼ ଓ ବଲାଙ୍ଗିର ଟାଉନ ଗସ୍ତ କରି ସ୍ଵାର୍ଥ କାର୍ତ୍ତ ବଞ୍ଚନ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଚିଟିଲାଗଡ଼ରେ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥମ ହିତାଧିକାରୀ ଭାବରେ ସରୋଜିନୀ ବହିରାଙ୍କୁ ସ୍ଵାର୍ଥ ହେଲୁଥିବା ପ୍ରଦାନ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାର ସାତେ ଚାରି ଲକ୍ଷ ପରିବାର ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବେ । ଏହି ଗସ୍ତ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଜିଲ୍ଲାର ୨୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ ପ୍ରକଳ୍ପର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା ସହିତ ୫୯୭ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖିଥିଲେ । ପାଟଣାଗଡ଼ରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହରିଶଙ୍କର ପୀଠର ବିକାଶ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ସ୍ଵାର୍ଥ ହେଲୁଥିବା କାର୍ତ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ରୂପାନ୍ତର ଆଣିପାରିବ ବୋଲି ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଦେଶର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ମାଇଲ୍‌ଷ୍ଟୋନ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ବିଜୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାକୁ ନୂଆ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ଜାତୀୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନାର ସବୁ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଵାର୍ଥ କାର୍ତ୍ତ ଦିଆଯାଉଛି । ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାରେ

ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଦେଶର ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ । ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ୯୬ ଲକ୍ଷ ପରିବାର ଏହି ସୁବିଧା ପାଇଥିବା ବେଳେ ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାର ସାତେ ଚାରି ଲକ୍ଷ ପରିବାର ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି କାର୍ତ୍ତ ପାଖରେ ରହିଲେ, ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ କୌଣସି ତକ୍ଷ୍ୟମେଣ୍ଟ ଦରକାର ନାହିଁ । କେବଳ କାର୍ତ୍ତଟିକୁ ନେଇ ଲୋକମାନେ ଦେଶର ୨୦୦ ବଡ଼ ବଡ଼ ହସପିଟାଲରେ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇପାରିବେ । ପରିବାର ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ମିଳିପାରିବ । ଟଙ୍କା ପାଇଁ କେହି ଉତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ପ୍ରତିଟି ଜୀବନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥରେ ରହିଲେ ହିଁ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଗତି ହୋଇପାରିବ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଥମେ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ଗସ୍ତ କରି ସେଠାରେ ଅନେକ ନୂଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଚିଟିଲାଗଡ଼-ସର୍ବତ୍ରଳା ବ୍ଲକ୍‌ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପାଇପ ପାଣି ପ୍ରକଳ୍ପର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା ସହିତ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ଟାଉନକୁ ସବୁ ଘରକୁ ପାଇପ ପାଣି ପ୍ରକଳ୍ପର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖିଥିଲେ । ପାଟଣାଗଡ଼ରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅନେକ ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହରିଶଙ୍କର

ପୀଠର ବିକାଶ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ହରିଶଙ୍କର ପୀଠ ରାଜ୍ୟର ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ହେବା ସହିତ ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅତି ମନୋରମ । ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତି ଦେବା ପାଇଁ ୫-ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ପୀଠର ବିକାଶ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଏ ଅଞ୍ଚଳର ଆର୍ଥିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ବୃଦ୍ଧି ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ଶେଷରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ଗସ୍ତ କରି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକଳ୍ପର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ହେଉଛି ଆମ ସବୁ ବିକାଶର ମୂଳଦୁଆ । ସେଥିପାଇଁ ୫-ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଦୁଇଟି

କ୍ଷେତ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ୍ରମର ଉନ୍ନତି ସହିତ ସବୁ ସରକାରୀ ହସ୍ପିଟାଲରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ୫-ଟିରେ ରାଜ୍ୟର ସ୍କୁଲ ଗୁଡ଼ିକର ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଉଛି ଓ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୧୦୭୨ଟି ସ୍କୁଲର ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଉଛି ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ସବୁ ଭାଗଭୋଜ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ପରେ ଏହା ହେଉଛି ଜିଲ୍ଲାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଏହାକୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ରୂପେ ଗଠିତୋଳିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସବୁ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର

- ଜିଲ୍ଲାରେ ସାତେ ଚାରି ଲକ୍ଷ ପରିବାର ପାଇବେ ହେଲୁଥିବା କାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧାରୁ କେହି ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ, ଏହା ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ : ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
- ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହରିଶଙ୍କର ପୀଠର ବିକାଶ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ
- ୨୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ଘାଟିତ, ୬୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ
- ରାଜ୍ୟର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ବିକାଶ ପାଇଁ ସବୁ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ

ବିକାଶରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରି ଏହାଦ୍ଵାରା ବିକାଶ ଓ ସେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଆହୁରି ମଜବୁତ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳର ସଦସ୍ୟଗଣ ବିକ୍ରମ କେଶରୀ ଆରୁଖି, ନିରଞ୍ଜନ ପୂଜାରୀ, ପଦ୍ମନାଭ ବେହେରା, ସୁଶାନ୍ତ ସିଂ, ନବ ଦାସ, ଶ୍ରୀମତୀ ଚୁକ୍ତି ସାହୁ, ବିଦ୍ୟାଗାନ୍ଧର ମିଶ୍ର, ଏମ୍ ପି ଶ୍ରୀମତୀ ସଙ୍ଗୀତା କୁମାରୀ ସିଂହଦେଓ ବିଧାୟକ ନରସିଂହ ମିଶ୍ର, ବିଧାୟକ ସରୋଜ ମେହେର, ସନ୍ତୋଷ ସିଂ ସାଲୁଜୀ, ମୁକେଶ ମହାଲିଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଶିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଅନେକ ବରିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ଵ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରେ ଦିନେ... (୫ମ ପୃଷ୍ଠାରୁ)

ଦେଇଥିଲେ । ଲେଖାଥିଲା, “ଆମେ ଜାଣୁ ଆପଣ ଆମକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମାମା ତ୍ରୟୋଦଶୀ ରୁ ଦ୍ଵିତୀୟା ତିଥି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଦୁହେଁ ଏକାକୀ ରହିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ । ତେଣୁ ପାହାଡ଼ ଶିଖରରେ ଥିବା ଆମ ‘ଇଗ୍ଲୁ’ କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନ ଆସିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ରହିଲା, ଦୟାକରି ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଶତରୁପା ସ୍ଵୟଂଭୁବ ।”

ଏମାନେ ଦୁହେଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି କାର୍ତ୍ତ୍ଵସବୁ ବାଟି ଥିଲେ । କିଛି ପାଖପଡ଼ୋଶୀ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଉଣା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଶତରୁପା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କମା’ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଏ କାର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦେବାପାଇଁ ମନା କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଖରାପ ଭାବିବେ ବୋଲି । କିଛି ଯୁକ୍ତି ପରେ କାର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦିଆ ହେଲା ଓ ଶତରୁପା ନିଜେ ଖରାପ ଭାବିଲେ ବୋଲି କହିଲେ । ଲୋକେ ଖରାପ କେମିତି ଭାବନ୍ତି ଏ ରହସ୍ୟ ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବିଷ୍କାର କରି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଜଣେ କେବଳ ‘ଭାବିପାରେ’, ଯାହାଉପରେ ଆଉ ଜଣକର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନାହିଁ । ଖରାପ କେମିତି ଭାବି ହେଉପାରେ ତାର ଧାରଣା ନାହିଁ । ସେ ଏ ଯାଏଁ କାହାକୁ ଖରାପ ଭାବି ନାହିଁ ଏବଂ ତାପ୍ରତି କିଏ କେତେବେଳେ ଖରାପ ଭାବିଛି ସେଥିପ୍ରତି ତାର ନଜର ନାହିଁ, ବିଶ୍ଵାସ ବି ନାହିଁ । ଲୋକେ ସିଧାସଳଖ କଥା ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏମିତି ଖରାପ ଭାବିବାର ଚିନ୍ତାଧାରାଟିଏ ଆସେ । ଲୁଚାଇବା କରିବେ, ବଂକେଇ କଥାହେବେ । ସ୍ଵୟଂଭୁବ କିନ୍ତୁ ନିଜ ସାଂଗେ ଏପରି ପଲିଟିକସ୍ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ନିର୍ବିକାର ଥାଏ ସବୁବେଳେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଗୋଟିଏ ସରଳରେଖାରେ ଆକର୍ଷିତ ରହିଲା ପରି ଏବଂ ଅକ୍ଷୟତ କୌଣସି ଏକ ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲାପରି, ଏଥର ପୂର୍ଣ୍ଣମା ତିଥିଟି ଶତରୁପାଙ୍କ ପାଇଁ ଅକ୍ଷୟତ ଅନନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ବିବାହର ସାତବର୍ଷ ଠିକ୍ ସେହିଦିନ ପୁରୁଛି । ସର୍ବୋପରି ସେଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ହେଉଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଜହ୍ନର ମାଧ୍ୟାହ୍ନଟି ତାଙ୍କ ଶିରାଧମନା ଭିତରେ ଥିବା ଲାଲରକ୍ତରେ କୁଆରୀ ଆଣିବାର ଦିନ । କୋଷଭିତରେ କ୍ରୋମୋଜମ୍ ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାର ଦିନ । ତାଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଆହୁରି ବର୍ଦ୍ଧିତ କରିବାର ଦିନ । ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ କ୍ରୋମୋଜମ୍ ଭିତରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜିନ୍ ସମୂହରେ ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିପାରେ, ଯାହାପାଇଁ ସେ ସାତବର୍ଷ ହେଲା ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀଗର୍ଭରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଲାଭାପରି ତାଙ୍କ ଗର୍ଭାଗରରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜୀବକୋଷ ଓ ପ୍ରତିଟି ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ଛୟାଳିଗିଟି କ୍ରୋମୋଜମ୍ ସାଲୁକାଲୁ । ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାରେ ଭିଜି ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଲକିତ ଓ ଚଂଚଳ । ଦେଶାନ୍ତର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ପକ୍ଷୀସମୂହ ପରି ବିଚଳିତ । ସ୍ଵାର୍ଣାଟୋଜୋନ୍ ର ସଂଧାନରେ ଏବେ ସମସ୍ତ କ୍ରୋମୋଜମ୍ ବ୍ୟସ୍ତ, ବ୍ୟଗ୍ର ଓ ଅଧିର୍ଯ୍ୟ ।

ଶିଖରକୁ ନେଇ ଯିବାପାଇଁ ଶତରୁପାଙ୍କ ଘର ଆଗରେ ଜିପ୍ ଆସି ଠିଆହେଲା । ଶତରୁପା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ମୁଁତକୁ ସାଂପୁ କରି ଉପରେ ଗୋଟେ ଟପ୍-ନଟ୍ କରିଥିଲେ । ଶୀତ ସକାଳର ନରମଖରା ରଂଗର ସୁତାଶାଢ଼ିଟିଏ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ନଖରେ ନଖରଂଗର ପାଲିସ୍ ଲଗାଇଥିଲେ, କାନରେ ରିଂ ଓ କପାଳରେ ଲାଲ୍ ଟିକିଲି । ଛୋଟ ବ୍ୟାଗ୍ଟି ଧରି ଘରକୁ ଅନାଇ ଦେଲେ କେଉଁଠି କଣ ରହି ଯାଇଥିବ କାଳେ । ଟିକି ବ୍ୟତୀତ ଘରେ ଆଉ ସେମିତି କିଛି ଆସବାବ ନଥିଲା । ଘରଟି ପରିଷ୍କାର ଅଥଚ ଖାଲି ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । ତାଲା ଦେଇ ପାଖପୋଡ଼ୋଶୀ ସମସ୍ତଙ୍କଠୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଲେ । ଅଶୀ କିଲୋମିଟର ବାଟ ସମତଳଭୂମିରେ ଯିବାରେ ଜିପ୍ଟି ଆହୁରି ଦଶ କିଲୋମିଟର ବାଟ ପାହାଡ଼କୁ ଘୁରି ଘୁରି ଉପରକୁ ଉଠିଲା ଏବଂ ଇଗ୍ଲୁ ସାମ୍ନା ନାରେ ଯାଇ ଠିଆହେଲା । ପୂର୍ବରୁ ଜଗି ରହିଥିବା ବଂଧୁ ଦି’ଜଣ ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ହସି ହସି ।

ନିଜ ସ୍ଵପ୍ନର ଇଗ୍ଲୁକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଶତରୁପା । ନାଳରଂଗର ବିରାଟ ମଶାରି ଭିତରେ ସଜାଇ

ରଖିଥିବା ଆସବାବ, ପୁଆଳରେ ତିଆରି ପ୍ରକାନ୍ତ ଛାତ ଓ ଅନୁଜ୍ଞ ତାରବାଡ଼ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ଗର୍ବ ବି ଅନୁଭବ କଲେ, କାରଣ ଏ ଇପ୍ସିତ ଇଗ୍ଲୁଟି ଏକାନ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ । ବାହାରୁ ଏକ ଟେକିଟିଡ଼ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

ଡ୍ରାଇଭରଟି ଦିଜଣ ବଂଧୁଙ୍କୁ ନେଇ ଫେରିଗଲା । ଏବେ ପାହାଡ଼ ଶିଖରରେ କେବଳ ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଓ ଶତରୁପା ଏବଂ ନିର୍ଜନତା । ହଠାତ୍ ଶତରୁପା ବାଟି କରି ପକାଇଲେ । ତାଙ୍କ ପେଟଭିତରଟା କଣ ହେଉଯାଉଛି । ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ ବସି ଗୁଡ଼ାଏ ବାଟି କଲେ- ପିଇ ବାଟି, ଶ୍ଳେଷ୍ମା ବାଟି, ଖାଦ୍ୟବାଟି । ଆଜି ଖାଇସାରିବା ପରେ କୁଆଣି ନ ଖାଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

କିନ୍ତୁ ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଜାଣେ କଥାଟା ସେତେ ସହଜ ନୁହେଁ । କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଶତରୁପା ଖୁସି ବା ଦୁଃଖୀ ଥାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବାଟି ମାଡ଼େ । ସ୍ଵୟଂଭୁବର ଦେହଟା ସ୍ଵୟଂଚାଳିତ ମେସିନପରି ତା ମନକୁମନ ଗୁଡ଼ାଏ କାମ କରୁଥାଏ । ସେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନ ସିନା, କିନ୍ତୁ ସେତେଟା ଶରୀର ସଚେତନ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶତରୁପାଙ୍କ ଦେହଟା ଗୋଟେ ହସ୍ତଚାଳିତ ମେସିନ । ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କରେଇବାକୁ ପଡ଼ୁଥାଏ । ଖାଇବାପରେ ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ କୁଆଣି ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ମୁଁତ ନ ବଥାଇବ ବୋଲି ତା ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ଅନ୍ତନାଳୀ ପରିଷ୍କାର ପାଇଁ କ୍ଷୀର ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ । କୁଆଡ଼େ ଯିବାବେଳେ ବାଟି ନ ହେବ ବୋଲି ଅଲେଇଟ, ଲବଂଗ, ପାନମହୁରି ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ମୋଟରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଛୋଟ ବଡ଼ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହସ୍ତଚାଳିତ । କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ।

ସ୍ଵୟଂଭୁବ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇହାତରେ ଟେକି ନେଲା ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରକୁ । ତାରବାଡ଼ର ସରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯିବାବେଳେ କଂଚାରେ ପଶତ ଲାଗିଯାଇ ଶାଢ଼ିଟା ଟାଣି ହୋଇଗଲା ଖୁବ୍ ଦୂରଯାଏ । ଶତରୁପାର ବୁଝାଇ ଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାସ ବାହାରକୁ ପରିଷ୍କାର ଜଣାପଡ଼ୁଥାଏ । ସ୍ଵୟଂଭୁବକୁ ବ୍ରା ଭଲ ଲାଗେନା । ସେ କେତେଥର କହିଛି ତା’ର ସମସ୍ତ ପ୍ରେମାସୁଦମାନଙ୍କୁ ଯେ ବ୍ରା ପୋଷାକ ନୁହେଁ- ବ୍ରା ଏକ ବ୍ୟାଂତେଜ । ତାହା ଶାଢ଼ି, ସାୟା, ବୁଝାଇ ବା ପ୍ୟାଟି ପରି ନୁହେଁ । ଗୋଡ଼ଟିଏ ବା ହାତଟିଏ ବା ଆଖିଟିଏ ବା କାନଟିଏ ନଥିବା ଲୋକର ହୁଏତ ହାନମନତା ଆସିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଆଂଗୁଡ଼ିଟିଏ କଟିଯାଇ ବ୍ୟାଂତେଜ କରା ହୋଇଥିଲେ ଲୋକେ ଗର୍ବ କରନ୍ତି । ବ୍ୟାଂତେଜ କରା ଆଂଗୁଡ଼ିର କାହାଣୀ ଗର୍ବ ସହକାରେ କହନ୍ତି । ସତେ ଯେମିତି ସେଇଟା ତାଙ୍କର ଅଲଟର୍-ଇଗୋ । କଟା ଆଂଗୁଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାର ନୁହେଁ, ସେଇଟା ମୋର । ତାହା କେହି ନୁହେଁ, ତାହା ହିଁ ମୁଁ । ମୋ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ତାହା ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିକରଣ । ଏହା ସ୍ଵତଂତ୍ର, ଏହା ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣକାରୀ । ବ୍ରେସିୟରକୁ ମଧ୍ୟ ଝିଅମାନେ ବ୍ୟାଂତେଜ କରା ଆଂଗୁଡ଼ି ପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କର ଅଲଟର୍-ଇଗୋ । ଏହି କାରଣରୁ ସ୍ଵୟଂଭୁବ ତା ପ୍ରେମାସୁଦମାନଙ୍କୁ ବିକିନି ଉପହାର ନ ଦେଇ ଦେଇଛି କେମିସୋଲ, ଯାହା ସେମାନେ କେବେବି ପିନ୍ଧି ନଥିବେ । ଶତରୁପାଟି କେବେ ପିନ୍ଧି ନାହାନ୍ତି । ବରଂ ଯେଉଁଦିନ କେମିସୋଲ ଆଣି ଘରକୁ ଆସିଲା ଶତରୁପା ଗୁଡ଼ାଏ ଗାଳି ଦେଇଥିଲେ ତାକୁ । ଶତରୁପାଙ୍କ ଗାଳି ବି ଅଜବ ପ୍ରକାରର । ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଯାହା ବି କିଣି ଘରକୁ ଆଣୁ-ଏପରିକି ଡାଲି, ଚାଉଳ, ପରିବା, ଅଂଡା, ନେଲପଲିସ୍, ଶାଢ଼ି, ଯୋଡା, ସ୍ଵିମସ୍ତ୍ର-ଯାହାକିଛି ଆଣିଲେ ବି ସେ ବିରକ୍ତ ହେବେ, କାରଣ ମହଂଗା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥିବ ଭାବି । ସେ ନିଜେ ଯେତେ ଦାମ୍ ଦେଇ ଯାହା କିଣିଲେ ବି ତାହା ଦରକାରୀ ହୋଇଥାଏ ଓ ଶକ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରେ ବିଛଣାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ଶତରୁପା । ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେଇ ସାରିଥିଲା । ଜହ୍ନ ଉଇ ସାରିଥିଲା । ଟେବୁଲ୍ ଲାଇଟ୍ ଚାରିୋଟି ଜଳି ସାରିଥିଲା । ତଥାପି ଶତରୁପା ଉଠି ନଥିଲେ । ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଜହ୍ନ,

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା, ଆକାଶରେ କିଛି କିଛି ତାରା, ଚାରିଆଡ଼େ ପୁଲକିତ ଛାଇ ଆଲୁଅର ଜଂଗଲ, ନିର୍ଜନତା ଓ ନିଶ୍ଚନ୍ଦତା ଏବଂ ଶୋଇଥିବା ଶତରୁପାଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି ଗୁଡ଼ାଏ କାମ କରି ପକାଇଲା । ତାରବାଡ଼ର ଛୋଟ ଗେଟ୍ରେ ତାଲା ପକାଇଲା ।

ଦି’ଟି ଆମ୍ବଲେଟ୍ ତିଆରି କଲା, ପାଉଁରୁଟି ଗରମ କରି ପ୍ଲେଟରେ ସାଇତିଲା । କିଛି ସେଓ କାଟି ରଖିଲା ଏବଂ ଶତରୁପାଙ୍କ ନିଦବାଉଳା ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ସୋଫାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲା । ଦୂରରେ ଦୁଇଟି ବିଲୁଆ ଦୌଡ଼ି ଯାଉଥିବାର ଅନୁମାନ କଲା । ରାତ୍ରାଟର ପକ୍ଷୀ ଦୁଇ ତିନୋଟି ତେଣା ଫଡ଼ଫଡ଼ କରି ଏଠୁ ସେଠିକି ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲା । ଶତରୁପାଟି ଉଠି ବସିଲେ । ପାଖକୁ ଉଠିଗଲା ସ୍ଵୟଂଭୁବ । ପଚାରିଲା ‘କେମିତି ଲାଗୁଛି ତମର ଇଗ୍ଲୁ?’ ଏବଂ ତୁ’ବନ କଲା । ଶତରୁପା କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ । ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ତରୁଥିଲେ । ତରତରୁଆ ଆଖିରେ ଦେଖିଲେ । ନିର୍ଜନତା ଓ ନିଶ୍ଚନ୍ଦତା ବ୍ୟତୀତ ଆଉକିଛି ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପଥାରୁଡ଼ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଖାଇବା କଥା ପଚାରିଲା, ତାଙ୍କ ମା ଚିଠିଟିଏ ଦେଇ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିବା କଥା, ଯାହା ସେ ଆଗରୁ ପାଶୋରି ଦେଇଥିଲା, କହିଲା । ଆୟୋଜନରେ ଆଉକିଛି ବାକି ଅଛି ନା ନାହିଁ; ପଚାରିଲା । ଗମଲାରେ ସାଇତା ଧଳା ପୁଲମାନେ ରାତିରେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି, ତାକୁ ଦେଖାଇଲା । ପୋଲିସ୍ ବଂଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଂଗେସଂଗେ ସଂପର୍କ ରଖିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଖୁଲି-ଚକିର ବଂଦୋବସ୍ତ କରିଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବାର କଥା କହିଲା, ତାଙ୍କର କେମିସୋଲଟି ଆଣିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ପଚାରିଲା । କୌଣସି କଥାକୁ ଶତରୁପାଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ, ନିଘା ନାହିଁ । ସେ କିଛି ଶୁଣିବି ପାରୁ ନଥିଲେ ।

ନିଜେ ଯଦି ସବଜେକ୍ଟ ହୁଏ ତା ପ୍ରେମାସୁଦ ମାନେ ଅବଜେକ୍ଟ ହେବାପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ପ୍ରେମିକାମାନେ ସବୁବେଳେ ଅବଜେକ୍ଟ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସବୁବେଳେ ପ୍ରେଡ଼ିକେଟ୍ । ଶତରୁପା ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ ଅବଜେକ୍ଟ ଥିଲେ, ଏବେ ସେ ପ୍ରେଡ଼ିକେଟ୍ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ଵୟଂଭୁବର କୁଆଡ଼େ ପଲେଇ ଯିବାର ବାଟବି ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଆଜିକାଲି ସେ ଆଉ ବିରକ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ବରଂ ବିରକ୍ତକର ପରିବେଶକୁ ସେ ଉପଭୋଗ କରୁଛି । ଶତରୁପା ଯେ କୌଣସି ଭାବାବେଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ, ହସନ୍ତୁ, କାନ୍ଦନ୍ତୁ, ରାଗନ୍ତୁ, ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ, ସବୁବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର କଥା ନ ଶୁଣି, ତାଙ୍କ ଓଠ, ଜିଭ, ଆଖି, ଆଖିପତା, କପାଳର କୁଁଟ, ଗାଲ ଉପରେ ଭଉଁରୀ, ମୁଁତ

ହଲାଇବାର ଭଂଗିସବୁ ତନ୍ତୁ ତନ୍ତୁ କରି ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଏ । କେଉଁ ଶବ୍ଦ କିପରି ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, କେଉଁ ଶବ୍ଦଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଲେ କି ନଦେଲେ- ଏ ସବୁ ଧ୍ୟାନିତତ୍ଵକୁ ସେ ପରୀକ୍ଷା କଲାପରି ଶୁଣେ । ଭୁଲ ହେଲେ ମନେରଖି ପରେ ସଜାଡ଼ବା ପାଇଁ କହେ । ଶତରୁପାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବା ପାଇଁ କହିଲା । ଖାଇବା ଟେବୁଲ୍ ପାଖକୁ ତାଙ୍କୁ ଟେକିନେଇ ବସାଇଦେଲା । ଖାଇବା ଜିନିଷ ସଜାଡ଼ି, ତା ତିଆରିବ କହି ଉଠି ଆସୁଥିଲା । ଶତରୁପା ତର ଲାଗୁଛି କହି ତାର ହାତଟାଣି ବସାଇ ଦେଲେ । ଖାଇବାକୁ ମନା କଲେ । ସ୍ଵୟଂଭୁବ କହିଲା “ଆଜି ତ୍ରୟୋଦଶୀ ପରା । କିଛି ଯଦି ନଖାଇବ, ତୁମ ଶରୀରର ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସବୁ ଶିଥିଳ ପଡ଼ିଯିବ ।”

ଶତରୁପା କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ, କି ଖାଇଲେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ଚାପ୍ ବସି ରହିଲେ । ବହୁ ସମୟ ପରେ କହିଲେ, “ଆମେ ସକାଳେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା”

ସକାଳ ହେବା ପରେ କହିଲେ, “ନା, ଏଠି ପୁରା ସପ୍ତାହେ ରହିବା”

ସେଦିନ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ବେଳେ କେହି ଜଣେ ଜ୍ୟୋତିମାନ ପୁରୁଷଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଥିଲା ଇଗ୍ଲୁ ଭିତରେ । ଦେହଟି ତାଙ୍କର କାତପରି ପଦାର୍ଥରେ ତିଆରି । ଆଭ୍ୟନ୍ତର ସୁଷ୍ପ, ସମୁଦାୟ ଶରୀରଟି ଦାସ୍ତ୍ରୀମାନ । ବାବୁରିବାଳ, ସାମାନ୍ୟ ଅଥଚ ଜଷଟ୍ ଲଂବ ଦାଡ଼ି, ପତଳା ଓ ପରିଷ୍କାର ପୋଷାକ । ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ଯେମିତି କିଂବଦନ୍ତି । ଶତରୁପା ଓ

ସ୍ଵୟଂଭୁବ ଖୁବ୍ ଭୟ କଲେ ପ୍ରଥମେ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଏକ ଦାସ୍ତ୍ରୀମାନ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସହସ ମୁହଁ ଦେଖି ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ହେଲେ କିଛି ସମୟ ପରେ । ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇ ରହିଲେ ତାଙ୍କୁ । ଏମାନଙ୍କର ବାକସ୍ମୃତି ହେଲା ନାହିଁ ।

ଆଗଂତୁକ କହିଲେ, “ମୁଁ ଖଲିଲ୍ ଜିବ୍ରାନ । ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ହେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛି । ପୃଥିବୀରେ କିଛି କାମ ମୋର ବାକି ରହିଯାଇଛି । ମୁଁ ଏକ ଗର୍ଭାଗରର ସଂଧାନରେ ବାହାରିଛି । ଏକ ଉତ୍ତମ, ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ଅଲୌକିକ ଗର୍ଭାଗର । ଆପଣଙ୍କ ଏ ପ୍ରକାନ୍ତ ଓ ଉତ୍ସାହଭର ଆୟୋଜନ ଦେଖି ଆପଣ ଦୁହିଁକୁ ମୋର ପିତା-ମାତା କରିବାର ଲୋଭ ସଂବରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ ।”

ଶତରୁପା ଖୁସି ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲେ । ସ୍ଵୟଂଭୁବ ରୁପ୍ ରହିଥିଲା ।

ଆଗଂତୁକ ପୁଣି କହିଲେ, “ଆସଂତାକାଲି ପୂର୍ଣ୍ଣମା । ଆପଣ ଯଦି ଅନୁମତି ଦେବେ ତେବେ ମୁଁ ଅସ୍ଥିର କୋଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଂକୁରିତ ହେବି ।” ସ୍ଵୟଂଭୁବ କହିଲା, “ନା, ବଂଚିବା ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆୟୋଜନ ସବୁ ବରଫ ଭିତରେ ପୋତି ହୋଇ ରହିଥିବା ଅଂକୁର ସଦୃଶ । କେଉଁ ଅନଂତ କାଳରେ ବସନ୍ତ ଆସିବ ଏବଂ ବରଫ ତରଳିଲେ ଅଂକୁରୋଦ୍ଗମ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଏ ଅଂକୁର । ଆୟୋଜନ ହିଁ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସଂତାନ ନୁହେଁ ।”

(ସଂଗୃହୀତ)

